

COMMISSIE voor de BEROEP- en BEZWAARSCHRIFTEN

Jaarverslag 2001

INHOUDSOPGAVE

1	Algemeen	
	1.1 Inleiding	3
	1.2 Samenstelling Commissie	3
	1.3 Algemene conclusies en tendensen	5
	1.4 Voorzittersoverleg en secretariaat	6
	1.5 Toekomstige ontwikkelingen	6
2	Jaarverslag Kamer I	
	2.1 Competentie	8
	2.2 Conclusies en bevindingen 2001	8
	2.3 Prognose 2002	12
	2.4 Aandachtspunten	12
3	Jaarverslag Kamer II	
	3.1 Competentie	13
	3.2 Conclusies en bevindingen 2001	13
	3.3 Prognose 2002	16
	3.4 Aandachtspunten	16
4	Jaarverslag Kamer III	
	4.1 Competentie	17
	4.2 Conclusies en bevindingen 2001	17
	4.3 Prognose 2002	19
	4.4 Aandachtspunten	19
5	Jaarverslag Kamer IV	
	5.1 Competentie	20
	5.2 Conclusies en bevindingen 2001	20
	5.3 Prognose 2002	21
	5.4 Aandachtspunten	22
6	Commissie in cijfers	
	6.1 Algemeen	23
	6.2 Kamer I	24
	6.3 Kamer II	27
	6.4 Kamer III	29
	6.5 Kamer IV	31

Bijlagen

1. Beschrijving procedure behandeling bezwaarschriften
2. Tekst Verordening commissie voor de beroep- en bezwaarschriften

1 Algemeen

1.1 Inleiding

Sinds de inwerkingtreding van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in 1994 kent Nederland een verplichte procedure voor bezwaarschriften tegen besluiten van de overheid. Deze regeling bepaalt dat iemand die het niet eens is met een besluit van een bestuursorgaan in de meeste gevallen eerst bij dat bestuursorgaan bezwaar moet maken voordat hij naar de rechter kan gaan. De bezwaarschriftprocedure biedt de mogelijkheid om het besluit in al zijn aspecten opnieuw te bezien en te heroverwegen. Het horen van de indiener van een bezwaarschrift en eventuele andere betrokkenen is daarbij een belangrijk element.

De bezwaarschriftprocedure kan op verschillende manieren worden ingericht. In de gemeente Delft worden bezwaarschriften sinds 1 januari 1993 ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie voor de beroep- en bezwaarschriften (verder aangeduid met 'Commissie'). De Commissie is onafhankelijk. Zij hoort partijen en brengt advies uit aan het bestuursorgaan (de gemeenteraad, het college van burgemeester en wethouders of de burgemeester). Het bestuursorgaan neemt vervolgens aan de hand van het advies een heroverwegingsbesluit op het bezwaarschrift.

Samenstelling en werkwijze van de Commissie zijn geregeld in de Verordening commissie voor de beroep- en bezwaarschriften (verder te noemen 'verordening'). Deze verordening bevat ook een regeling van de competentie van de Commissie. Enkele categorieën beroep- en bezwaarschriften zijn (nog) uitgezonderd van behandeling door de Commissie, waaronder bezwaarschriften op het gebied van de gemeentelijke belastingen en de Wet milieubeheer.

De Commissie is onderverdeeld in vier Kamers, te weten:

- . Kamer I voor zaken op het terrein van bouwen, wonen en verkeer
- . Kamer II voor zaken op het terrein van werk, inkomen en zorg
- . Kamer III voor zaken, anders dan genoemd onder I, II en IV
- . Kamer IV voor rechtspositiezaken van gemeentelijk personeel.

Op grond van artikel 21 van de verordening zendt de Commissie jaarlijks een verslag van haar werkzaamheden aan de gemeenteraad. Met dit verslag wordt aan deze verplichting voldaan.

De indeling van het jaarverslag is als volgt.

In dit hoofdstuk worden de samenstelling van de Commissie en enige algemene conclusies en bevindingen weergegeven. De hoofdstukken 2 tot en met 5 bevatten de jaarverslagen per Kamer. In hoofdstuk 6 is een overzicht van de Commissie in cijfers opgenomen. Ten slotte zijn als bijlagen opgenomen een beschrijving van de bezwaarschriftprocedure bij de Commissie en de actuele tekst van de verordening.

1.2 Samenstelling Commissie

De Kamers I, II en III van de Commissie zijn samengesteld uit drie leden: twee externe leden, met deskundigheid en ervaring op juridisch gebied, en één raadslid. De twee externe leden fungeren als voorzitter en plaatsvervangend voorzitter, waarmee de onafhankelijkheid van het zogenaamde 'gemengde model' (raadsleden en niet-raadsleden) is benadrukt. Kamer IV heeft in verband met de aard van de zaken een afwijkende samenstelling en bestaat uit drie leden van buiten de gemeentelijke organisatie.

De voorzitter van Kamer I is tevens voorzitter van de Commissie als geheel.

Elke Kamer wordt bijgestaan door een ambtelijk secretaris, die met betrekking tot de werkzaamheden voor de Commissie uitsluitend verantwoording verschuldigd is aan deze commissie. Eén van de secretarissen heeft een coördinerende taak ten aanzien van de secretariaten van de verschillende Kamers. De secretarissen zijn niet per Kamer benoemd, maar voor de Commissie als geheel, met het oog op onderlinge uitwisselbaarheid en vervanging.

De samenstelling van de Commissie was in 2001 als volgt.

Algemeen

Voorzitter:
Coördinator rechtsbeschermingsbedrijf:
Secretariële ondersteuning:

mw. mr. A.M.C. Marius-van Eeghen
mw. mr. J.J. Aldenberg
mw. C.A.P. Poot-Rietdijk

Kamer I (bouwen, wonen, verkeer)

externe leden:
mw. mr. A.M.C. Marius-Van Eeghen (vz.)
mw. mr. J. Verbeek (plv. vz.)

plaatsvervangend extern lid:
mw. mr. B.M. van Dun

raadslid:
mw. L. van der Hoek

plaatsvervangend raadsleden:
J. van den Doel
mw. C. Heuvelman

secretarissen:
mw. mr. C. van der Post-Johannes
mw. mr. S. Ramsoekh

Kamer II (werk, inkomen en zorg)

externe leden:
mw. mr. C.M.E. Buter-de Haas (vz.)
J.J.F. Wagemans

plaatsvervangend externe leden:
mw. mr. J.W. Ahlers (plv. vz.)
mr. M. Breeman (plv. vz.)
mr. H.A. den Besten
mw. mr. A.L. Frenkel
mw. mr. E.C.H. Kouwenhoven

raadslid:
P. de Graaf

plaatsvervangend raadsleden:
R. Clason
R. Hollink
mw. L. de Jongh Swemer
J.P. de Wit
mw. L. Zweekhorst-de Rooij

secretarissen
mr. G.H. Clemens
mw. mr. J. Dekkers
mw. mr. S. Ramsoekh
mw. M.L. Rebel
mw. A.T. Tran

Kamer III (overige zaken)

externe leden:
mr. A.K. Visser (vz.)
mr. drs. A. Driesprong (plv. vz.)

plaatsvervangend externe leden
mw. mr. C.M.E. Buter-de Haas
mw. mr. C.M.M. Oostdam

raadslid:
R.D. Blinker

plaatsvervangend raadsleden:
R. Hollink
mw. C.E. Lourens

secretaris:
mr. J.R. Frederici

Kamer IV (rechtspositie ambtelijk personeel, Wet sociale werkvoorziening)

externe leden :
mw. mr. T.A. Karssen (vz.)
J.J.F. Wagemans
mr. H.M.E. van Wingerde

plaatsvervangend externe leden:
mw. C.G.M. van Tankeren (plv. vz.)
mw. mr. J.S. van den Berg

secretaris:
drs. H. Milikan

1.3 Algemene conclusies en tendensen

In het verslagjaar 2001 zijn in totaal 711 nieuwe bezwaarschriften ingediend. Dit is een stijging ten opzichte van het jaar 2000, waarin 589 bezwaarschriften werden ingediend. Opnieuw had Kamer II het grootste aandeel in het aantal te behandelen bezwaarschriften. De Commissie heeft in 2001 300 adviezen uitgebracht.

OORZAKEN GEGRONDVERKLARINGEN

In totaal heeft de Commissie in 94 zaken (31% van de adviezen) geadviseerd tot gehele of gedeeltelijke gegrondverklaring. Het blijft een lastige zaak om een volledig overzicht te geven van de oorzaken van de gegrondverklaringen. In de meeste gevallen gaat het om een combinatie van factoren. De onderstaande cijfers zijn dan ook indicatief. Globaal kunnen de volgende geregistreerde oorzaken worden onderscheiden:

1. Onjuiste primaire besluitvorming (53% van de gehele of gedeeltelijke gegrondverklaringen)

Dit percentage is ten opzichte van het vorige verslag jaar gestegen van 32,5% naar 53%.

In deze categorie kunnen worden onderscheiden:

- onjuiste toepassing van regelgeving en beleid (29%)
- onzorgvuldige voorbereiding (23%)
- gerechtvaardigde verwachtingen niet gehonoreerd (1%).

Van een onjuiste toepassing van regelgeving en beleid was in 27 gevallen sprake (7 keer bij Kamer I, 18 keer bij Kamer II en 2 keer bij Kamer III), een onzorgvuldige voorbereiding werd 22 keer geconstateerd (5 maal bij de Kamers I en IV en 12 keer bij Kamer II) en het niet honoreren van gerechtvaardigde verwachtingen 1 maal (bij Kamer I).

2. Een andere afweging van feiten en omstandigheden, een andere afweging van belangen en een andere interpretatie van de regelgeving en beleid (36%)

In dit verslagjaar is een minder groot deel van de gegrondverklaringen veroorzaakt door het feit dat de Commissie na afweging van alle feiten, omstandigheden en belangen of een andere interpretatie van de regelgeving of het beleid tot een andere conclusie kwam dan het bestuursorgaan (dit jaar 36% tegen vorig jaar 62,5%). Dit doet zich met name voor als een wettelijke regeling 'open normen' bevat, zoals de Algemene bijstandswet. Kamer II is in 31 gevallen langs deze weg tot een advies tot gegrondverklaring gekomen en Kamer I in 3 gevallen.

3. Motiveringsgebreken (11%)

Ook hier is het percentage hoger dan in 2000, toen was dat namelijk 2,5%. Kamer II kent motiveringsgebreken overigens niet als aparte categorie. De cijfers geven dan ook een enigszins vertekend beeld. Kamer I constateerde in 8 gevallen een motiveringsgebrek en Kamer III 2 keer.

De categorie *Nieuwe feiten en omstandigheden tijdens de bezwaarschriftprocedure* deed zich dit verslagjaar niet voor.

DISSENTING OPINIONS

Het kan voorkomen dat binnen een Kamer geen overeenstemming wordt bereikt over het uit te brengen advies. In dat geval wordt in het advies melding gemaakt van een afwijkend standpunt van een of meer van de commissieleden ('dissenting opinion'). In 2001 is dit één keer voorgekomen bij Kamer II, waarbij het overigens niet ging om de materiële kant van het geschil, maar om het dictum.

BEHANDELINGSDUUR BEZWAARSCHRIFTEN

Artikel 7:10 Awb bepaalt dat het bestuursorgaan binnen tien weken na ontvangst van het bezwaarschrift beslist. Het bestuursorgaan kan de beslissing voor ten hoogste vier weken verdagen. Dit zijn overigens geen fatale termijnen. Gezien de behandelingsduur na ontvangst door de gemeente van het advies van de Commissie, impliceert het voorgaande dat het advies van de Commissie over het bezwaarschrift geruime

tijd voor het verstrijken van veertien weken gereed zou moeten zijn. Deze termijn wordt echter doorgaans niet gehaald.

HEROVERWEGINGSBESLUITEN EN VERVOLGPROCEDURES

De commissie ontvangt, anders dan in de verordening is bepaald, niet in alle gevallen de op de adviezen volgende heroverwegingsbesluiten, zelfs niet als het om contraire besluiten gaat. Het toezenden aan de Commissie van rechterlijke uitspraken in vervolgprocedures voor de bestuursrechter vindt in nog minder gevallen plaats. Ook blijkt dat er in een aanzienlijk aantal gevallen geruime tijd gelegen is tussen de verzending van het advies en het heroverwegingsbesluit. De in de Algemene wet bestuursrecht genoemde termijn van 14 weken wordt daardoor in nog ruimere mate overschreden.

CONTRAIRE BESLUITEN

Uit de hierover beschikbare informatie blijkt dat in twee gevallen (van Kamer III) is afgeweken van het advies van de Commissie; de overige adviezen (298) zijn overgenomen door het betreffende bestuursorgaan.

1.4 Voorzittersoverleg en secretariaat

De verordening schrijft voor dat de voorzitters van de Kamers ten minste tweemaal per jaar bijeen komen voor overleg, hetgeen inderdaad gebeurt in het voorjaar en in het najaar. Met dit voorzittersoverleg wordt beoogd eenheid in de behandeling van de bezwaarschriften door de verschillende Kamers te bevorderen. Ook komen tijdens het voorzittersoverleg algemene ontwikkelingen en tendensen in de bezwaarschriftafhandeling aan de orde.

De secretarissen van de Kamers overleggen maandelijks. In het secretarissenoverleg worden ervaringen uitgewisseld, knelpunten behandeld, procedures en werkwijzen afgestemd. Voorts wordt aandacht besteed aan deskundigheidsbevordering.

De secretarissen zijn ondergebracht bij het Vakteam Juridische Zaken van de gemeente.

BEZETTING SECRETARIAAT

De Commissie heeft enige zorg omtrent de bezetting van het secretariaat. Door het gestegen aantal bezwaarschriften, vacatures en uitval door ziekte, is de werkvoorraad aan het eind van het verslagjaar behoorlijk hoger dan in het vorige verslagjaar (594 eind 2001 tegen 407 eind 2000).

1.5 Toekomstige ontwikkelingen

WET KOSTEN BESTUURLIJKE VOORPROCEDURES

Op 12 maart 2002 is voornoemde wet in werking getreden. Reclamanten kunnen op grond van deze wet een vergoeding krijgen voor bijvoorbeeld kosten van rechtsbijstand, voor reis- en verblijfkosten en voor verzuimkosten indien het primaire besluit door het bestuursorgaan herroepen wordt omdat het een onrechtmatig besluit was.

PROROGATIE

Bij de Tweede Kamer is een wetsvoorstel ingediend tot wijziging van de Awb waarbij de mogelijkheid is gecreëerd om van het voeren van de bezwaarschriftprocedure met instemming van alle partijen af te zien. Als dit wetsvoorstel door het parlement wordt aangenomen, zou dit kunnen leiden tot een vermindering van het aantal door de Commissie te behandelen bezwaarschriften. Met name kan zich dit voordoen op terreinen waar, voorafgaande aan het primaire besluit, al uitgebreide voorbereidingsprocedures en uitwisseling van zienswijzen hebben plaatsgevonden (zoals bijvoorbeeld op het terrein van de ruimtelijke ordening).

ADVIESAANVRAAG OVER HET DICTUM VAN DE ADVIEZEN

Tussen de Kamers bestaat geen eensgezindheid ten aanzien van te hanteren dicta bijvoorbeeld in geval

van een motiveringsgebrek. De Commissie heeft daarom hierover advies gevraagd aan de Rijksuniversiteit Leiden.

2 Jaarverslag Kamer I

2.1 Competentie

Kamer I is belast met de behandeling van bezwaarschriften tegen besluiten van burgemeester en wethouders of van de gemeenteraad die betrekking hebben op het gebied van bouwen, wonen en verkeer. De meest voorkomende wetten en regelingen waarover Kamer I adviseert zijn:

- . Algemene wet bestuursrecht (Awb)
- . Woningwet, Bouwverordening, Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO)
- . Huisvestingsverordening stadsgewest Haaglanden
- . Bomenverordening Delft 1998
- . Subsidieverordening Stadsvernieuwing
- . Monumentenwet en Monumentenverordening
- . Parkeerverordening gemeente Delft 2001
- . Wegenverkeerswetgeving

2.2 Conclusies en bevindingen 2001

In 2001 heeft Kamer I 195 nieuwe bezwaarschriften ontvangen. Dit is een forse toename ten opzichte van 2000, waarin 124 bezwaarschriften werden ingediend. Al in het eerste semester van 2001 is het aantal bezwaarschriften toegenomen, te weten 93 bezwaarschriften ten opzichte van 45 bezwaarschriften in dezelfde periode in 2000. In een aantal zaken werd in één bezwaarschrift tegen meerdere besluiten bezwaar gemaakt. Ook werden diverse malen bezwaarschriften door verschillende personen ingediend, gericht tegen één besluit.

De toename van het aantal bezwaarschriften is mede te verklaren door het grote aantal bezwaarschriften dat is ingediend tegen de nieuwe parkeerregelgeving en de bijbehorende verkeersbesluiten over het autoluw maken van de binnenstad van Delft. In totaal zijn daartegen in 2001 37 bezwaarschriften ingediend. Daarnaast zijn in 2001 meer bezwaarschriften ingediend tegen beslissingen op aanvragen om een sociale urgentie (53) dan in 2000 (28). Ook is een toename te constateren van bezwaarschriften tegen verkeersbesluiten en beslissingen op een aanvraag om een invalidenparkeerkaart (totaal 36 in 2001 en 4 in 2000). Dit is met name toe te schrijven aan 15 bezwaarschriften tegen het instellen van een 30-km zone in Tanthof en 14 bezwaarschriften tegen geweigerde invalidenparkeerkaarten. Het aantal bouwzaken is ongeveer gelijk gebleven (44 in 2001 en 43 in 2000).

Kamer I heeft in 2001 102 adviezen uitgebracht, hetgeen ten opzichte van het vorige jaar een toename is; toen werden 49 adviezen uitgebracht. Van de uitgebrachte adviezen hadden 48 adviezen betrekking op bezwaarschriften uit 2000. Als voorbeelden van een advies over meerdere bezwaarschriften gericht tegen één besluit kunnen worden genoemd: 27 bezwaarschriften uit 2001 tegen de besluiten over het autoluw maken van de binnenstad en 6 bezwaarschriften uit 2000 gericht tegen de 'Nota Bereikbare Binnenstad'. Daarnaast is advies uitgebracht over 10 bezwaarschriften uit 2000 gericht tegen het verlenen van een bouwvergunning voor een buurtaccommodatie en een kinderdagverblijf aan de Raamstraat 65 en 67. Voorts kan in dit verband worden genoemd het advies over 6 bezwaarschriften tegen de verleende bouwvergunning voor het verbouwen van een opslagruimte tot twee woningen achter het Rietveld 86.

Het aantal ingetrokken bezwaarschriften is ten opzichte van vorig jaar toegenomen. In 45 gevallen werd het bezwaarschrift ingetrokken (30 in 2000, 24 in 1999 en 15 in 1998). Wanneer daartoe aanleiding was, werd vanuit het secretariaat van Kamer I schriftelijk verzocht het bezwaarschrift in te trekken door middel van een bijgesloten gefrankeerde antwoordenvolpoe en antwoordstrook. De reden voor de toename van het aantal intrekkingen is onder meer gelegen in het feit dat de betrokken partijen na overleg, al dan niet voor, tijdens of na de hoorzitting, onderling tot een oplossing van het probleem zijn gekomen dan wel dat aan het bezwaar hangende de procedure tegemoet is gekomen (bijvoorbeeld dat alsnog een urgentie is verleend).

Aan het begin van het jaar 2001 bestond nog een vrij forse achterstand van 84 openstaande bezwaarschriften uit 1999 en 2000. Deze achterstand is in 2001 grotendeels weggewerkt. Op 31 december 2001 zijn van deze 84 bezwaarschriften 66 afgehandeld en moeten 18 zaken nog behandeld

worden. In 4 gevallen is het uitblijven van het verweerschrift hiervan de oorzaak, 2 zaken zijn aangehouden, in één zaak moest het advies nog worden afgerond en in elf gevallen is met een nieuw besluit tegemoet gekomen aan de bezwaarschriften of is de situatie inmiddels veranderd, maar is het bezwaarschrift nog niet ingetrokken.

Ook aan het einde van het verslagjaar 2001 zijn veel bezwaarschriften (114) uit 2001 niet behandeld. Dit is in de eerste plaats te wijten aan de forse toename van het aantal bezwaarschriften in 2001 die, met dezelfde capaciteit en vergaderfrequentie, niet alle konden worden afgehandeld in 2001. Tijdelijke onderbezetting bij het secretariaat heeft in 2001 geleid tot een langere afhandelingsduur van bezwaarschriften. Daarnaast is ook het feit dat in meerdere gevallen verweerschriften niet tijdig werden aangeleverd een oorzaak voor de lange behandelingsduur van bezwaarschriften, hetgeen een structureel probleem lijkt te zijn. Verder is het aanhouden van zaken ten einde een minnelijke oplossing te onderzoeken (bijvoorbeeld in het geval van de 15 bezwaarschriften tegen het verkeersbesluit 30 km-zone Tanthof) hiervan de oorzaak. Een andere reden is dat met een nieuw besluit aan de bezwaren tegemoet is gekomen, maar het bezwaarschrift ondanks het verzoek van het secretariaat hiertoe nog niet is ingetrokken (bijvoorbeeld bij 20 sociale urgentiezaken).

Inhoud uitgebrachte adviezen

Van de 102 adviezen die Kamer I in 2001 heeft uitgebracht (waarvan 48 zaken betreffende een in 2000 ingediend bezwaarschrift), was er bij 58 (57%) bezwaarschriften sprake van ongegrondverklaring, bij 20 (20%) niet-ontvankelijkverklaring en bij 24 (23%) gegrond of gedeeltelijk gegrondverklaring.

De redenen voor de 24 (gedeeltelijk) gegrondverklaringen zijn als volgt onder te verdelen:

1. In één geval (4%) was dit toe te schrijven aan een andere weging van belangen door Kamer I. De Commissie oordeelde dat na afweging van alle belangen in redelijkheid niet tot toepassing van een vrijstelling op grond van artikel 19 WRO had kunnen worden gekomen.
2. Bij 7 bezwaarschriften (gericht tegen 2 besluiten) (29%) achtte Kamer I de toepassing van regelgeving en beleid onjuist. Als voorbeelden hiervan kunnen worden genoemd:
 - . een onjuiste uitleg van de bepalingen uit het bestemmingsplan 'Komplan 1976', op grond waarvan een bouwvergunning volgens Kamer I geweigerd had moeten worden;
 - . het ten onrechte aanhouden van een bouwvergunning op grond van artikel 50 Woningwet, terwijl de bouwvergunning volgens Kamer I had moeten worden geweigerd wegens strijd met redelijke eisen van welstand.
3. In 2 zaken (8%) was er een andere interpretatie door Kamer I van de regelgeving en beleid. In beide gevallen betrof het een andere uitleg van bestemmingsplanvoorschriften.
4. Vijf (21%) van de gedeeltelijk gegrondverklaringen kwamen voort uit onzorgvuldige voorbereiding van het bestreden besluit. In twee gevallen achtte de Commissie bij een geweigerde sociale urgentie onvoldoende onderzocht in hoeverre sprake was van een noodsituatie op grond waarvan de urgentie had moeten worden toegekend. De Commissie adviseerde daarom de Delftse Toetsingscommissie Voorrangsbepaling opnieuw te laten adviseren alvorens het heroverwegingsbesluit te nemen. In één urgentiezaak vond Kamer I dat sprake was van onzorgvuldige voorbereiding, omdat niet volledig was onderzocht voor welke categorie woningen aanvrager urgentie kon krijgen. Twee bezwaarschriften tegen een verleende kapvergunning achtte Kamer I gegrond omdat het besluit onzorgvuldig was voorbereid en tot stand gekomen, om de volgende redenen:
 - . onduidelijkheid over de te rooien bomen en welke daarvan kapvergunningplichtig waren;
 - . de criteria op grond van artikel 11 Bomenverordening voor weigering van een kapvergunning waren niet in het besluit waren getoetst;
 - . de relatie met de bouwvergunning ontbrak (namelijk effectuering van de kapvergunning is slechts mogelijk als vast staat dat ook de bouwvergunning geëffectueerd kan worden);
 - . een overweging over herplantplicht ontbrak;
 - . de belangen waren onvoldoende afgewogen;
 - . in het besluit niet was ingegaan op de ingediende zienswijzen.
5. In één zaak (4%) was sprake van het niet honoreren van gerechtvaardigde verwachtingen. Met een beschikking tot subsidieverlening op grond van de Subsidieverordening Stadsvernieuwing was, gelet op de omstandigheden van het geval, het vertrouwen gewekt dat de subsidie voor een bepaald bedrag zou worden verleend. Hieraan mocht de aanvrager volgens de Commissie een gerechtvaardigde verwachting ontleenen, ondanks het feit dat de verkeerde berekening van het subsidiebedrag bij de vaststelling van de subsidie was hersteld.

6. In 8 gevallen (33%) was sprake van een gedeeltelijk gegrondverklaring, namelijk gegrond wat betreft een motiveringsgebrek en voor het overige ongegrond (één bezwaarschrift over planschade, één bezwaarschrift tegen een geweigerde sociale urgentie, één bezwaarschrift tegen een geweigerde sociaal-medische urgentie, één bezwaarschrift tegen een verkeersbesluit, twee bezwaarschriften tegen invalidenparkeerplaatsen en twee bezwaarschriften tegen een kapvergunning).

Autoluwe binnenstad

Van de 37 bezwaarschriften die in 2001 zijn ingediend naar aanleiding van de parkeerregelgeving en bijbehorende verkeersbesluiten over de autoluwe binnenstad heeft Kamer I over 27 bezwaarschriften advies uitgebracht. Twee bezwaarschriften zijn ingetrokken en 8 bezwaarschriften zijn nog in behandeling (waaronder vijf bezwaarschriften gericht tegen de parkeerregelgeving van 'de schil'). Van de 27 adviezen werd in 10 gevallen geadviseerd om het bezwaarschrift volledig ongegrond te verklaren, in 8 gevallen gedeeltelijk ongegrond en gedeeltelijk niet-ontvankelijk en in 6 gevallen gedeeltelijk ongegrond, gedeeltelijk gegrond respectievelijk gedeeltelijk niet-ontvankelijk. In 3 gevallen achtte de Commissie de bezwaarschriften niet-ontvankelijk.

De Commissie achtte reclamanten in hun bezwaren, gericht tegen de Parkeerverordening gemeente Delft 2001, de Verordening Parkeerbelastingen gemeente Delft 2001, de Legesverordening gemeente Delft 2001, de Verordening Ontheffingverlening autoluw-plusgebied 2001 en de Nadeelcompensatieverordening gemeente Delft 2001, niet-ontvankelijk omdat de Awb bepaalt dat geen bezwaar en beroep mogelijk is tegen algemeen verbindende voorschriften en tegen een wettelijk voorschrift. De Commissie was van mening dat uitsluitend tegen het aanwijzingsbesluit in de bijlage bij de Parkeerverordening en de Verordening parkeerbelastingen en de bijlage bij de Verordening ontheffingverlening autoluw-plusgebied bezwaar kon worden ingediend. Dit onderdeel van de bijlage is een besluit van algemene strekking, niet zijnde een algemeen verbindend voorschrift of beleidsregel en derhalve aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb. Ook bezwaren tegen bijvoorbeeld het uitvoeren van herbestreringen, het plaatsen van fysieke afsluitingen en de herinrichting van een gebied, waren volgens de Commissie niet-ontvankelijk; dit zijn geen besluiten in de zin van artikel 1:3 Awb, maar feitelijke uitvoeringshandelingen.

Enkele bezwaren dienden volgens de Commissie (gedeeltelijk) gegrond te worden verklaard, voor zover deze bezwaren zich richtten tegen de parkeercapaciteit ten behoeve van de Voorstraat e.o., de Nieuwe Plantage e.o en de parkeercapaciteit in het gebied tussen het Oosteinde en de Oranje Plantage. Het betrof bezwaren tegen de mogelijkheid dat bestaande parkeerplaatsen op bepaalde plaatsen alleen door vergunninghouders mogen worden gebruikt. De Commissie heeft geadviseerd op deze plaatsen dubbel gebruik mogelijk te maken, dat wil zeggen gebruik door zowel vergunninghouders als voor betaald parkeren.

Voor het behandelen van de bezwaarschriften gericht tegen het autoluw maken van de binnenstad is Kamer I drie maal extra bijeengekomen en heeft een extra lange hoorzitting in de middag van 2 juli 2001 plaatsgevonden.

Naast de 27 adviezen over bezwaarschriften uit 2001 terzake van de autoluwe binnenstad, heeft de Commissie in 2001 over 6 bezwaarschriften die in 2000 zijn ingediend tegen de 'Nota bereikbare binnenstad, parkeerbeleid sleutel tot autoluw(plus)' advies uitgebracht. Kamer I achtte de reclamanten in hun bezwaren niet-ontvankelijk, omdat uit het vaststellen van deze nota op zichzelf geen rechtsgevolgen voortvloeiden en omdat deze nota kon worden beschouwd als een samenstel van beleidsvoornemens, die nog moeten worden uitgewerkt in concrete besluiten. Het parkeerbeleid zoals omschreven in de nota kon volgens Kamer I dus niet worden aangemerkt als een besluit in de zin van de Awb.

Sociale urgenties

Ingevolge artikel 17 Huisvestingsverordening Stadsgewest Haaglanden is het mogelijk om in aanmerking te komen voor een sociale urgentie. Burgemeester en wethouders van Delft kunnen urgentie verlenen aan ingezetenen die buiten eigen schuld en toedoen in een dusdanige situatie verkeren dat binnen drie maanden vervangende woonruimte beschikbaar moet zijn en zij hun situatie niet op andere wijze kunnen oplossen.

Kamer I heeft in 2001 23 adviezen over sociale urgenties uitgebracht. In 3 gevallen werd geadviseerd tot gegrondverklaring, in 14 gevallen tot ongegrondverklaring en 5 maal tot niet-ontvankelijkverklaring.

Eénmaal werd geadviseerd tot gegrondverklaring in verband met de motivering (en voor het overige ongegrond).

Veelvuldig adviseert de Commissie het bezwaarschrift ongegrond te verklaren vanwege de eigen mogelijkheden die reclamanten hebben op grond van leeftijd (voor starters) of laatste verhuisdatum (voor doorstromers); dit betreft meer dan de helft van het aantal ingediende bezwaarschriften. Ook heeft de Commissie meerdere malen geadviseerd bezwaren ongegrond te verklaren van diegenen die na een echtscheiding of het verbreken van een relatie om een urgentie hadden verzocht. Het niet beschikken over zelfstandige woonruimte na een echtscheiding etc. is geen reden om urgentie te verlenen. Het woonruimteverdelingsmodel biedt, gelet op de schaarste op de woningmarkt, geen gelegenheid om tegemoet te komen aan de vraag om extra woonruimte na echtscheiding.

Verder heeft de Commissie geadviseerd een bezwaarschrift ongegrond te verklaren van een aanvrager die weliswaar een urgentie had verkregen, maar het met het verleende woningtype niet eens was. Bij het verlenen van urgenties mag geen rekening worden gehouden met eventuele woon- of wijkwensen van betrokkenen. Evenmin wordt bij urgentieverlening vooruitgelopen op mogelijke ontwikkelingen in de toekomst. De Commissie merkt dat de advisering van de onafhankelijke en deskundige toetsingscommissies zoals GGD en DTV in beginsel een waarborg zijn voor een verantwoorde en - binnen zekere grenzen - geobjectiveerde beoordeling van de sociale en medische aspecten. Indien een dergelijke toetsingscommissie tot een (standaard)urgentie adviseert, het bijbehorende woningtype vaststelt en aangeeft dat hiermee de probleemsituatie binnen drie maanden kan worden opgelost, dan kunnen burgemeester en wethouders dit advies in beginsel aan hun besluitvorming ten grondslag leggen. De wens van reclamanten een grotere woning of een benedenwoning te bemachtigen kan niet leiden tot urgentieverlening. Dit is slechts anders indien reclamanten de Commissie ervan kunnen overtuigen dat de situatie zodanig (gewijzigd) is, dat de (medische) noodzaak tot een ander woningtype aanwezig is. Bijvoorbeeld door het overleggen van een tegenadvies. Slechts in uitzonderingsgevallen is een uitzondering op het door de gemeente gevoerde beleid te rechtvaardigen.

Bouwzaken

Deze categorie betreft voornamelijk bouwvergunningen, vrijstellingsprocedures op grond van de WRO, bestuursdwangbesluiten en sloopvergunningen.

Bouwvergunningen worden getoetst aan (onder meer) artikel 44 Woningwet (Ww). In artikel 44 Ww zijn de zogenoemde weigeringsgronden voor een aanvraag om een bouwvergunning neergelegd. Het is een limitatieve opsomming. Getoetst wordt aan het bestemmingsplan, het Bouwbesluit en de Bouwverordening; tevens wordt getoetst of het bouwplan voldoet aan redelijke eisen van welstand en of een vergunning nodig is ingevolge de Monumentenwet. De opsomming is imperatief; dit betekent dat de bouwvergunning moet worden geweigerd indien het bouwplan, waarop de aanvraag betrekking heeft, in strijd is met één of meer van de weigeringsgronden. Anderzijds betekent het dat de aanvrager, wanneer het bouwplan in overeenstemming is met die voorschriften, recht heeft op de bouwvergunning. Andere overwegingen mogen in beginsel niet tot weigering van de bouwvergunning leiden. Het in dit artikel neergelegde zogenoemde limitatief-imperatief stelsel is een voorbeeld van een gebonden beschikkingsbevoegdheid, met andere woorden: het bestuursorgaan heeft geen beleidsvrijheid. Dit is anders wanneer bij een zogenoemde artikel 19 WRO-procedure, waar wel van beleidsvrijheid sprake is, en de voor de kwestie relevante belangen moeten worden afgewogen.

Kamer I heeft in 2001 22 adviezen in bouwzaken uitgebracht. In 10 gevallen werd geadviseerd tot ongegrondverklaring en in 10 gevallen werd tot gegrondverklaring geadviseerd. Tweemaal werd geadviseerd tot niet-ontvankelijkverklaring.

Dit type zaken heeft doorgaans een complexe casuïstiek, vergt veel tijd en betreft vaak meerdere, deels tegengestelde belangen van meer personen dan alleen de aanvrager van de vergunning. Een complexe bouwzaak uit 2001, waarbij partijen met uitgesproken meningen tegenover elkaar stonden, betrof onder meer de 10 bezwaarschriften gericht tegen het verlenen van een bouwvergunning voor een buurtaccommodatie en een kinderdagverblijf aan de Raamstraat 65 en 67. Deze bouwvergunning was verleend met vrijstelling van het bestemmingsplan op grond van artikel 19 WRO. De Commissie vond dat in dit geval voldoende dringende redenen aanwezig waren voor het verlenen van de bouwvergunning met vrijstelling en adviseerde derhalve de bezwaren ongegrond te verklaren. Een andere omvangrijke zaak betrof 6 bezwaarschriften tegen de verleende bouwvergunning voor het verbouwen van een opslagruimte tot twee woningen achter het Rietveld 86. De Commissie concludeerde in deze zaak dat de

bouwvergunning ten onrechte was verleend, omdat het bouwplan niet in overeenstemming was met de bepalingen uit het 'Komplan 76'. Aangezien de bouwvergunning op grond hiervan volgens Kamer I geweigerd had moeten worden, adviseerde Kamer I de bezwaarschriften gegrond te verklaren.

2.3 Prognose 2002

In de eerste twee maanden van 2002 zijn 16 bezwaarschriften ingediend, in 2001 waren dit 23 bezwaarschriften. Geplande ontwikkelingen op het gebied van stadsontwikkeling kunnen in 2002 tot een toename van het aantal bezwaarschriften leiden, zoals bijvoorbeeld het bouwplan Zuidpoortveld 5 en 7 (woningen, horeca en disco aan de rand van de binnenstad), de bouw van een paviljoen in het plan Zuidpoort, bouwplan Scheepsmakerij, bouwplan Paardenmarkt 1 (wooncomplex Stichting IPSE) en de legalisering van een dagopvang voor drugsverslaafden aan de Oostsingel 76.

Bij Kamer I ligt een werkvoorraad van 132 bezwaarschriften (5 bezwaarschriften uit 1999, 13 bezwaarschriften uit 2000 en 114 bezwaarschriften uit 2001), die nog afgehandeld moeten worden. Een deel daarvan kan worden afgehandeld zonder advies van de Commissie, in verband met het feit dat inmiddels een nieuw besluit is genomen dat aan de bezwaren tegemoet komt of omdat partijen een minnelijke oplossing onderzoeken.

2.4 Aandachtspunten

De tijdige aanlevering van verweerschriften alsmede de volledigheid van de bij het verweerschrift behorende stukken, blijft een punt van aandacht en dient verbeterd te worden. Mede als gevolg van dit knelpunt worden de termijnen voor het afhandelen van bezwaarschriften meermalen overschreden en stagneert in sommige gevallen de afhandeling van bezwaarschriften.

De Commissie heeft gesignaleerd dat de motivering van *kapvergunningen* (met name bij weigeringen) en *verkeersbesluiten* verbetering behoeft. Ook verdient het aanbeveling bij deze besluiten duidelijke situatietekeningen te voegen.

Bij *verkeersbesluiten* is een aantal keren gebleken dat overleg met buurtbewoners over de uitvoering van snelheidsbeperkende maatregelen bezwaren achteraf had kunnen voorkomen.

In verband met de bezwaren tegen de *autoluwe binnenstad* heeft de Kamer de volgende aanbevelingen gedaan.

1. Ten aanzien van de invalidenparkeerplaatsen aan Vrouw Juttenland heeft de Commissie aanbevolen om ook daar – zoals dat ook gedaan is bij de invalidenparkeerplaats aan de Verwersdijk - hekjes aan te brengen aan de waterkant en een duidelijke aanduiding van de parkeerplaatsen door middel van witte stenen.
2. In verband met de zorg die door veel reclamanten is geuit ten aanzien van eventuele gevaarlijke situaties bij het toestaan van fietsers in het voetgangersgebied, heeft de Commissie aanbevolen om het gecombineerde weggebruik in het voetgangersgebied nadrukkelijk te betrekken bij de evaluatie van de genomen maatregelen. De Commissie beveelt voorts aan om door middel van voorlichting en extra publiciteit aandacht te geven aan het feit dat fietsers zich in het voetgangersgebied als zijnde 'te gast' dienen te gedragen en dat voetgangers er hunnerzijds op bedacht dienen te zijn dat fietsen in het voetgangersgebied is toegestaan.
3. Teneinde te kunnen beoordelen of de wijze van toezicht alsmede het aantal toezichthouders afdoende is voor een adequate handhaving van de maatregelen, heeft de Commissie aanbevolen om de handhaving eveneens bij de evaluatie van de maatregelen te betrekken.

3 Jaarverslag Kamer II

3.1 Competentie

In Kamer II worden de bezwaarschriften behandeld, waarvan de primaire beschikking namens burgemeester en wethouders door de Sector Werk, Inkomen en Zorg (hierna te noemen: WIZ) is afgegeven.

In totaal zijn in 2001 414 bezwaarschriften bij Kamer II binnengekomen.

352 bezwaarschriften waren gericht tegen besluiten op grond van de Algemene bijstandswet (Abw). Daarnaast zijn in 2001 44 bezwaarschriften ingediend in het kader van de Wet Voorzieningen Gehandicapten (WVG). Dit is een toename met 12 (= 37½%) in vergelijking met het jaar daarvoor. De stijging is voornamelijk te verklaren doordat Kamer II tegenwoordig alle WVG-bezwaarschriften behandelt, terwijl vóór 2001 de bezwaarschriften inzake WVG-*woon*voorzieningen tot de competentie van Kamer I behoorden.

Voorts heeft Kamer II 18 bezwaarschriften ontvangen op het gebied van de volgende wetten/regelingen:

- . Besluit bijstandverlening zelfstandigen (Abw/Bbz)
- . Indicatie voor het verkrijgen van een aanleunwoning
- . Kortingsregeling (minimabeleid)
- . Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers (IOAW)
- . Regeling Opvang Asielzoekers (ROA) en Zorgwet VVTV
- . Wet Inburgering Nieuwkomers.

Voor een specificatie van het aantal bezwaarschriften per wet/regeling, zie hoofdstuk 6.3, tabel 3.

3.2 Conclusies en bevindingen 2001

De 414 in 2001 ingekomen bezwaarschriften betekenen een marginale stijging ten opzichte van de 404 in 2000 ingekomen bezwaarschriften.

Doordat het secretariaat niet steeds op volle sterkte was en voor een deel uit nog niet ingewerkte medewerkers bestond, konden helaas 84 bezwaarschriften minder worden verwerkt dan er binnenkwamen.

Mede doordat er begin 2001 nog een aanzienlijke werkvoorraad bestond, konden de bezwaarschriften in veel gevallen niet worden afgehandeld binnen de termijnen die de Algemene wet bestuursrecht stelt aan de afhandeling van bezwaarschriften, behoudens bezwaarschriften waaraan vanwege het urgente karakter prioriteit werd toegekend.

Ten aanzien van Abw-terugvorderingszaken is de wachttijd nog heel lang en worden de termijnen zeer ruim overschreden. Er liggen zelfs nog bezwaarschriften uit 1998, 1999 en 2000. De Commissie heeft in januari 2002 een voorstel aan burgemeester en wethouders gedaan dat voorziet in het wegwerken van de achterstanden in Abw-terugvorderingszaken.

Kamer II hield in 2001 36 vergaderingen waarin bezwaarschriften werden behandeld. Behoudens feestdagen, een kort zomerreces en enige vergaderingen die uitvielen omdat het secretariaat onvoldoende notities klaar had, vergaderde Kamer II iedere vrijdag van 9.00 uur tot ca. 13.30 uur, waarbij per vergadering ongeveer 5 bezwaarschriften werden behandeld. In 2002 streeft Kamer II ernaar het aantal bezwaarschriften per vergadering uit te breiden tot 7.

Daarnaast vergaderde Kamer II enige malen ten behoeve van evaluatie en onderlinge afstemming.

Wat betreft de onderwerpen vertonen de Abw-bezwaarschriften een grote diversiteit. De meest voorkomende onderwerpen waren:

- . Terugvordering van verstrekte Abw-uitkering
- . Bijzondere bijstand voor de kosten van aanschaf van duurzame gebruiksgoederen
- . Oplegging van een 'maatregel' wegens onvoldoende meewerken aan inschakeling in de arbeid
- . Geschil over de woonsituatie (bijv.: op welk adres het hoofdverblijf ?).

De WVG-bezwaarschriften gingen voor het grootste deel over vervoersvoorzieningen, met name aanvragen om een vergoeding in de kosten van vervoer met een taxi of de eigen auto, in plaats van gebruikmaking van de Stadstax.

Kamer II constateert weliswaar een geleidelijke toename van het aantal zaken waarin WIZ schriftelijk verweer voert, maar in het merendeel van de zaken ontbrak nog een verweerschrift. Dat gemis werd grotendeels opgevangen door de 'notitie van de secretaris', welk stuk Kamer II een nuttig hulpmiddel vindt. Wel acht Kamer II het van wezenlijk belang dat WIZ op de hoorzittingen verweer komt voeren. In gevallen waarin WIZ inderdaad verscheen, zag Kamer II positieve effecten daarvan.

Inhoud van de uitgebrachte adviezen

Van de 168 adviezen die Kamer II in 2001 heeft uitgebracht (overigens deels over in voorgaande jaren ingediende bezwaarschriften), was er bij 93 bezwaarschriften (56%) sprake van ongegrondverklaring, bij 14 (8%) niet-ontvankelijkverklaring en bij 61 (36%) gegrond- of gedeeltelijk gegrondverklaring. In vergelijking met 2000 was het aantal (gedeeltelijk) gegrondverklaringen circa 10% hoger. In 2001 zijn, naast bovenvermelde aantallen, 162 bezwaarschriften ingetrokken. In 136 gevallen vond de intrekking plaats nadat WIZ het bestreden besluit had herzien, veelal op voorstel van het secretariaat van Kamer II. Indien laatstbedoelde bezwaarschriften worden opgeteld bij de geheel of gedeeltelijk gegrond verklaarde bezwaarschriften, komt het percentage van de gevallen waarin de indiener van een bezwaarschrift geheel of gedeeltelijk succes heeft gehad op circa 60%.

De redenen voor de 61 (gedeeltelijk) gegrondverklaringen zijn als volgt onder te verdelen:

1. In 29 gevallen (48%) was er sprake van een andere weging door de CBB van de feiten en omstandigheden;
Als voorbeelden hiervan kunnen worden genoemd:
 - . In enkele gevallen achtte Kamer II de mate van verwijtbaarheid van het gekregen ontslag zodanig dat zij een matiging van de opgelegde 'maatregel' gerechtvaardigd vond;
 - . Kamer II achtte in een aantal zaken onvoldoende aangetoond of aannemelijk gemaakt door WIZ dat de woonsituatie van betrokkene anders was dan deze stelde;
 - . In een paar gevallen was Kamer II van oordeel dat er 'dringende redenen' waren om gedeeltelijk van terugvordering af te zien.
2. Bij 2 bezwaarschriften (3%) was er een andere interpretatie door Kamer II van de regelgeving of het beleid (het handboek);
3. Bij 18 bezwaarschriften (29%) was er sprake van onjuiste toepassing van de regelgeving of van het beleid (het handboek), inclusief twee gevallen van strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur, met name dat van de 'rechtszekerheid'.
Als voorbeelden zijn te noemen:
 - . WIZ had besloten om een korting van 'fictieve' inkomsten toe te passen op de Abw-uitkering van een cliënt die herhaaldelijk inkomsten had verzwegen. Aangezien betrokkene stelde op dat moment geen inkomsten te hebben, achtte Kamer II de korting in strijd met de regelgeving.
 - . Anders dan uitdrukkelijk in de Nota van Toelichting bij de WVG-verordening is aangegeven en in het Abw-handboek is opgenomen, had WIZ zich op het standpunt gesteld dat geen bijzondere bijstand in aanvulling op de WVG-verhuiskostenvergoeding kan worden verstrekt.
 - . Hoewel in het handboek is vastgelegd dat pas een maand na opname in een inrichting de gewone Abw-uitkering wordt omgezet in de norm 'zak- en kleedgeld', had WIZ dit reeds met ingang van de opnamedatum gedaan.
4. 12 gevallen (20%) van de (gedeeltelijk) gegrondverklaringen kwamen voort uit onzorgvuldige voorbereiding van het bestreden besluit, bijvoorbeeld:
 - . De aanvraag om bijzondere bijstand in verhuiskosten vanwege remigratie naar Nederland was door WIZ afgewezen op grond van de vaststelling dat betrokkene voldoende geld voor het dekken van die kosten had geleend van haar moeder. De bijstandsconsulent had nagelaten om te informeren waarvoor die lening was aangegaan. Belanghebbende kon aantonen dat de gehele lening nodig was geweest voor de kosten van de vliegreis naar Nederland.
 - . In een paar gevallen werd een 'maatregel' opgelegd vanwege onvoldoende sollicitatieactiviteiten. Kamer II constateerde dat WIZ aan de betreffende cliënten tevoren onvoldoende duidelijk had gemaakt dat de sollicitatieplicht op hen van toepassing was.

Geconstateerd kan worden, dat het percentage besluiten van WIZ dat Kamer II als gevolg van onvoldoende voorbereiding als onjuist heeft beoordeeld, is toegenomen (van 6% in 2000 naar 20% in

2001). Tevens was er een toename van onjuiste toepassing van de regelgeving of het beleid met 6%. Het percentage gegrondverklaringen als gevolg van andere interpretatie door Kamer II van de regelgeving of het beleid is in vergelijking met 2000 afgenomen met 15%.

In één zaak heeft Kamer II een verdeeld advies uitgebracht. Het verschil van mening tussen de commissieleden betrof overigens niet de materiële kant van het geschil, maar ging uitsluitend over de vraag welk 'dictum' ('gegrond' of 'ongeground') het (unanieme) oordeel over de materiële kant van de zaak met zich meebracht.

Het is in 2001 niet voorgekomen dat burgemeester en wethouders een besluit hebben genomen dat afweek van het advies van Kamer II (ook wel 'contrair gaan' genoemd).

Signaleringen/opmerkingen

Regelmatig heeft Kamer II in het verslag van de vergadering en/of in haar advies bij een bezwaarschrift een signalering of aanbeveling opgenomen ten behoeve van WIZ.

Hieronder volgen enige voorbeelden:

- . Zoals ook reeds in het jaarverslag over 2000 is opgenomen, signaleert Kamer II dat de Bijstandsverordening op bepaalde punten in strijd is met de jurisprudentie, met name de bepalingen dat in bepaalde woonsituaties in het geheel geen toeslag wordt verstrekt. Aangezien WIZ nog steeds geen voorstel tot wijziging aan de gemeenteraad heeft voorgelegd, kan een aantal aangehouden bezwaarschriften nog niet worden afgerond.
- . Kamer II constateerde dat, ingeval teveel Abw-uitkering is verstrekt, hoewel belanghebbende juiste opgave had gedaan van de inkomsten, WIZ ten onrechte artikel 81, tweede lid, Abw als wettelijke grondslag voor terugvordering hanteert. Aangezien terugvordering in dergelijke gevallen moet plaatsvinden op grond van artikel 81, eerste lid, Abw, dient het terugvorderingsbesluit gepaard te gaan van een 'herzieningsbesluit' als bedoeld in artikel 69, derde lid, aanhef en onder b, Abw.
- . Overigens constateert Kamer II dat WIZ ook in andere gevallen vaak nalaat om aan een terugvorderingsbesluit een herzieningsbesluit ten grondslag te leggen.
- . Tevens blijkt WIZ bij een besluit tot terugvordering niet te toetsen of er 'dringende redenen' zijn om geheel of gedeeltelijk af te zien van herziening respectievelijk terugvordering, welke beoordeling gemaakt behoort te worden op grond van artikel 69, vijfde lid, Abw, resp. artikel 78, derde lid, Abw.
- . Voorts herhaalt Kamer II de signalering van voorgaande jaren dat het bedrag van de terugvordering vaak verkeerd is berekend, alsmede dat deze onvoldoende inzichtelijk is.
- . In de normenlijst in het handboek is onder de omschrijving 'grafdelving + grafrechten' als bijstandsbedrag aangegeven: 'afhankelijk van kerkhof'. Niet duidelijk is in hoeverre in het maximumbedrag (€ 1985,29) rekening is gehouden met deze kostenpost.
- . Kamer II constateerde in een aantal gevallen dat WIZ had verzuimd om belanghebbende te confronteren met, of de gelegenheid had gegeven om te reageren op, de visie die de ex-werkgever aan WIZ had gegeven over de redenen van het ontslag. Geheel afgaande op het verhaal van de ex-werkgever was in die gevallen door WIZ een 'maatregel' opgelegd;
- . Mede door onduidelijkheid hierover in het handboek, acht Kamer II de reactie van WIZ op het niet verschijnen op een oproep voor een *doelmatigheidsgesprek/-onderzoek* niet juist. WIZ schort in dat geval de Abw-uitkering op en beëindigt deze vervolgens als belanghebbende ook op de tweede oproep niet verschijnt. In het 'Maatregelenbesluit Abw, loaw en loaz' is de situatie dat belanghebbende niet voldoet aan een oproep om, in verband met de inschakeling in de arbeid, op een gegeven plaats en tijd te verschijnen, aangemerkt als 'een gedraging van de tweede categorie', waarbij een 'maatregel' van 10% gedurende een maand hoort.
- . Kamer II signaleert dat WIZ opschorting van de Abw-uitkering in alle gevallen *per de eerste van de maand* verricht. In artikel 69, eerste lid, Abw wordt onderscheid gemaakt tussen de situatie dat het verzuim om gegevens te leveren al of niet *betrekking heeft op een bepaalde periode*. Zo niet, dan moet opschorting plaatsvinden *'vanaf de dag van het verzuim'*, veelal de dag waarop uiterlijk een gevraagd gegeven of bewijsstuk geleverd had moeten worden. In laatstbedoelde situaties vindt de opschorting, resp. de beëindiging door WIZ vaak (ten onrechte) per de eerste dag van de maand plaats.
- . Ten slotte signaleert Kamer II nog dat diverse normbedragen in het handboek reeds vele jaren niet zijn verhoogd met de prijsindexcijfers.

3.3 Prognose voor 2002

In een mededelingenblad van WIZ is opgemerkt dat de nieuwe werkwijze met betrekking tot het 'Centrum voor Werk en Inkomen' vermoedelijk tot meer afwijzingen en dus meer bezwaarschriften zal leiden. Voor het overige zijn er geen aanwijzingen voor een toe- of afname van het aantal inkomende bezwaarschriften.

Gezien de grote werkvoorraad bij aanvang van het jaar 2002, is de verwachting dat in dat jaar de binnenkomende bezwaarschriften voor een groot deel niet binnen de wettelijke termijn afgehandeld kunnen worden. Wel wordt ervoor gezorgd dat zaken waarin de reclamant groot belang heeft bij snelle besluitvorming op het bezwaarschrift bij voorrang door de Commissie worden behandeld. Kamer II streeft ernaar in 2002 het aantal te behandelen bezwaarschriften per vergadering van (gemiddeld 5) te verhogen tot 7. Gevoegd bij de bezwaarschriften die na herziening door WIZ worden ingetrokken, zou daarmee de instroom verwerkt kunnen worden.

Kamer II heeft in januari 2002 een voorstel aan burgemeester en wethouders gedaan voor het wegwerken van de grote achterstand van ongeveer 135 bezwaarschriften aangaande terugvordering van bijstand. Daarbij is het verzoek gedaan om voor het circa een jaar durende project het secretariaat van de Commissie en het vakteam IBO van WIZ tijdelijk extra formatie te geven.

3.4 Samenvatting aandachtspunten

De belangrijkste punten waarvoor Kamer II aandacht vraagt, zijn:

- . Aanpassing van de Bijstandsverordening aan de jurisprudentie (herhaald verzoek; zie het jaarverslag 2000)
- . Verbetering door WIZ van de berekening, de besluiten en de informatievoorziening over terugvordering van bijstand aan cliënten van wie bijstand wordt teruggevorderd
- . Verhoging van de normbedragen in het handboek op grond van de prijsindexcijfers.

4 Jaarverslag Kamer III

4.1 Competentie

Kamer III is 'restkamer' en behandelt bezwaarschriften die op grond van de verordening ter advisering aan de Commissie moeten worden voorgelegd en die niet behoren tot de competentie van de Kamers I, II en IV. De onderwerpen van de bezwaarschriften zijn zeer gevarieerd. Het gaat bijvoorbeeld om bezwaarschriften op grond van de volgende regelingen:

- . Verordening Openbaar Gemeentewater Delft 1996
- . Subsidieverordening Maatschappelijke Activiteiten
- . Wet Gemeentelijke Basisadministratie
- . Exploitatieverordening Horeca
- . Wet openbaarheid van bestuur
- . Leerplichtwet
- . Verordening leerlingenvervoer
- . Wet Voorkeursrecht Gemeenten
- . Afvalstoffenverordening
- . Algemene plaatselijke verordening

4.2 Conclusies en bevindingen 2001

In 2001 zijn 53 nieuwe bezwaarschriften ontvangen, en 10 adviezen uitgebracht. Twee adviezen hadden betrekking op bezwaarschriften die waren ingediend in 2000. In 5 gevallen zijn de betrokken partijen alsnog onderling tot een oplossing gekomen en zijn de bezwaarschriften ingetrokken, en in één geval is een bezwaarschrift gericht tegen een besluit op bezwaar doorgestuurd naar de rechtbank.

Het aantal nog af te behandelen bezwaarschriften per 31 december 2001 bedraagt 62. Dit is een forse toename vergeleken met de cijfers van 2000 (25). De oorzaken voor de toename zijn de volgende.

- . Het aantal ingediende bezwaarschriften is ten opzichte van vorig jaar behoorlijk toegenomen. Vergelijk de cijfers van 2000: 43 ingediende bezwaarschriften, tegen 53 in 2001. Een aanzienlijk aandeel binnen de 53 ingediende bezwaarschriften vormt echter 20 bezwaarschriften (gecoördineerd) ingediend in het kader van de Verordening leerlingenvervoer. Inzet van het geschil was het besluit een vergoeding toe te kennen op basis van de kosten van openbaar vervoer zonder begeleider. Kamer III zag zich uiteindelijk genooddacht twee hoorzittingen te wijden aan deze bezwaarschriften. De bezwaarschriften zijn eenduidig, zodat de reële werkvoorraad 43 bedraagt (62 minus 19).
- . Bijzondere aandacht verdienen verder de 16 bezwaarschriften die in 2000 zijn ingediend tegen de vestiging door de gemeente van het voorkeursrecht op grond van de Wet Voorkeursrecht Gemeenten. Behandeling van de bezwaarschriften is aangehouden vanwege het feit dat een aantal eigenaars inmiddels met de gemeente in onderhandeling was over de verkoop van hun woning aan de gemeente. Thans is bekend dat in diverse gevallen overeenstemming is bereikt en is van enkele eigenaars bericht ontvangen dat zij hun bezwaar intrekken. Daar de bezwaarschriften echter geclusterd zijn ingediend en nog niet van alle bezwaarmakers bericht is ontvangen, kunnen de bezwaarschriften formeel nog niet als ingetrokken worden beschouwd. Te verwachten is wel dat de bezwaarschriften binnen afzienbare tijd afgehandeld kunnen worden. Van belang is hierbij op te merken dat het voorkeursrecht van de gemeente op 25 mei 2002 afloopt, zodat reclamanten na deze datum geen belang bij handhaving van hun bezwaren hebben.
- . Een andere oorzaak voor de opgelopen werkvoorraad kan tenslotte worden gezocht in de diverse 'wisselingen van de wacht' binnen het secretariaat en de, gezien de omvang en complexiteit van de binnengekomen bezwaarschriften, veel te krappe bemensing hiervan in formatieplaatsen.

Inhoud adviezen

Kamer III heeft van de 10 uitgebrachte adviezen in 4 gevallen geadviseerd tot (gedeeltelijke) gegrondverklaring.

Van deze 4 adviezen zijn er twee niet opgevolgd door verweerder.

In één geval ging het om het verbod dat was uitgevaardigd aan een uitbater om een zogenaamde incidentele festiviteit te organiseren in zijn etablissement. Reden was dat de openbare orde alsmede de woon-en leefsituatie op ontoelaatbare wijze beïnvloed zouden worden. Kamer III overwoog dat - in tegenstelling tot wat van de zijde van verweerder gesteld werd - van verstoringen van de openbare orde in het verleden niet gebleken is en dat slechts sprake is geweest van geluidsoverlast in het verleden. Verder zou van gegronde ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde naar de mening van Kamer III geen sprake zijn. Incidentele overschrijding van de geluidsnormen op basis van de APV is mogelijk. Voorts werd door Kamer III met betrekking tot de sluiting van een horeca-inrichting geadviseerd het bezwaarschrift gegrond te verklaren. Het bestreden besluit bevatte een algehele sluiting voor de vaste duur van 6 weken. Kamer III achtte hier de bepalingen van de Exploitatieverordening Horeca 1998 onjuist toegepast. De gekozen wettelijke grond leende zich niet voor een algehele sluiting voor een vaste periode, aldus Kamer III. Algehele sluiting zou bij calamiteiten of ernstige openbare ordeverstoringen mogelijk zijn. Door verweerder werden onvoldoende feiten aangedragen om het besluit in onderhavige vorm uit te doen gaan. Een andere, meer proportionele, maatregel leek de Commissie meer geëigend.

Opgemerkt dient te worden dat van één van deze twee 'contraire' gevallen geen mededeling is gedaan aan Kamer III. Dit bleek tijdens de behandeling van een volgend bezwaarschrift van reclamant. Tot op heden is geen afschrift van het heroverwegingsbesluit aan Kamer III verstrekt.

Aanbevelingen en terugkoppeling

In een aantal gevallen heeft Kamer III aanbevelingen geformuleerd in haar adviezen aan de burgemeester dan wel het college van burgemeester en wethouders.

Zo is er aanbevolen om artikel 91 D, vooral het tweede lid, van de APV te bezien tegen het licht van de landelijke wettelijke kaderregeling op het gebied van milieu inzake vrijstelling van geluidsnormen e.d. en mogelijke onverbindendheid of strijdigheid van die bepaling in vormgeving en wijze van toepassing daarvan.

Ook heeft Kamer III meermalen gewezen op het feit dat de Subsidieverordening Maatschappelijke Activiteiten niet in alle opzichten lijkt te stroken met de subsidieparagraaf in de Awb. De Kamer heeft daarom aanbevolen de desbetreffende verordening en uitvoeringsregelingen te heroverwegen.

Voorts heeft zij met betrekking tot de uitvoering van de Leerplichtwet gewezen op de tot dusverre niet uitgevoerde wettelijke verplichting om beleid vast te leggen. De Kamer deed daarbij tevens de aanbeveling om aandacht te schenken aan voldoende zorgvuldigheid van behandeling door de leerplichtambtenaar.

Ook heeft Kamer III in overweging gegeven de Verordening openbaar gemeentewater Delft 1996 op een aantal punten te herformuleren en op onderlinge consistentie te bezien, met name op procedureel gebied. Tenslotte heeft Kamer III bij meerdere aanbevelingen en in de overwegingen bij de meeste adviezen aangegeven dat een goede communicatie met de belanghebbenden in de voorprocedure, waaronder het ingevolge de Awb 'horen' van belanghebbenden voorafgaande aan (afwijzende) beschikkingen, aan de zijde van de gemeente een blijvend punt van aandacht zou moeten vormen.

Kamer III constateert in dit verband dat er thans geen terugkoppeling plaats vindt in hoeverre aan de gegeven aanbevelingen binnen de gemeente aandacht wordt besteed of acties worden ondernomen. Ook heeft zij op meerdere van de daarbij betrokken bezwaren tot dusverre in het geheel nog geen heroverwegingsbesluiten zien volgen.

Behandelingsduur bezwaarschriften.

Deze bedroeg ongeveer 20 weken. Kamer III streeft er naar de doorlooptijd te verkorten.

Van belang voor een vlottere doorstroom kan zijn het in een vroeg stadium toesturen van de stukken (inclusief verweerschrift) aan reclamant, waardoor deze eventueel nog (tijdig) schriftelijk kan reageren, de Commissie eventuele onduidelijkheden bij verweerder of reclamant opgehelderd kan krijgen, waardoor het feitencomplex zoveel mogelijk voor de hoorzitting compleet is.

4.3 Prognose 2002

In de eerste twee maanden van 2002 zijn 4 bezwaarschriften ingediend. Dit ligt beneden het jarenlange gemiddelde van 35 à 40 bezwaarschriften per jaar. Er zijn geen beleidswijzigingen te verwachten, die tot een hausse aan bezwaarschriften zou kunnen leiden.

4.4 Aandachtspunten

Ook in 2001 moest, evenals in eerdere jaren, geconstateerd worden dat de motivering van de bestreden besluiten in veel gevallen te wensen over laat. Voorts kan worden vastgesteld dat de communicatie tussen verweerder en reclamant vaak onvoldoende is, met inbegrip van het vooraf 'horen' van belanghebbenden. Een meer zorgvuldige voorbereiding van besluiten zou volgens Kamer III een aanmerkelijk aantal van de ingediende bezwaarschriften hebben kunnen voorkomen. Ook zou daardoor de duidelijkheid over de verschillende standpunten en de (on)mogelijkheden om (geheel) tegemoet te komen aan de wensen van belanghebbenden worden bevorderd en zou de behandelingsduur van de bezwaarschriften kunnen worden bekort.

Kamer III geeft in dat verband onder meer in overweging om binnen de gemeente meer aandacht te schenken aan communicatie met de belanghebbenden in zijn algemeenheid en aan de 'algemene beginselen van behoorlijk bestuur' in het bijzonder.

Kamer III stelt tevens vast dat het momenteel onduidelijk is wat met de bij de adviezen verstrekte aanbevelingen gedaan wordt en zou van het bestuur in het vervolg gaarne kort na het uitbrengen van het advies een expliciete separate reactie op een aanbeveling ontvangen.

Op dit moment wordt in het algemeen in de bezwaarschriftenprocedures bij Kamer III door het bestuursorgaan vaak onvoldoende voortvarend verweer gevoerd. De in de Awb voorgeschreven termijnen van afdoening van bezwaarschriften worden in zeer veel gevallen en vaak in ruime mate overschreden. Een versnelling van het uitbrengen van verweerschriften vormt een van de hoekstenen om de doorstroom van zaken te bespoedigen.

Tevens is geconstateerd dat de wijze waarop thans door het bestuur verweer wordt gevoerd een zeer wisselend beeld te zien geeft en in een aantal gevallen duidelijk voor verbetering vatbaar is.

Kamer III geeft in overweging binnen de gemeente meer aandacht te schenken aan de procedurele aspecten van de behandeling van bezwaarschriften, waaronder het inschakelen van een externe adviescommissie voor de beroep- en bezwaarschriften.

Een laatste punt van aandacht is de gebleken aanmerkelijke onderbemensing van het secretariaat. De mate waarin de overschrijdingen van voorgeschreven afhandelingstermijnen voor bezwaarschriften mede zijn oorzaak vinden in vertragingen aan de zijde van Kamer III, acht zij sterk onwenselijk en ontoelaatbaar. Kamer III acht het in dat verband noodzakelijk de capaciteit voor het secretariaat structureel te verruimen. Ook acht zij een tijdelijke extra capaciteitsvergroting nodig om de opgelopen achterstanden in de afdoening van de adviezen op korte termijn in te lopen.

5 Jaarverslag Kamer IV

5.1 Competentie

Kamer IV behandelt bezwaarschriften van werknemers van de gemeente voor zover zij ambtenaar zijn in de zin van artikel 1 van de Ambtenarenwet, met uitzondering van bezwaren die betrekking hebben op de rechtspositie van personeel werkzaam bij het openbaar onderwijs.

Een bezwaarschrift op het terrein van het ambtenarenrecht behoeft niet noodzakelijkerwijs gericht te zijn tegen een besluit, zoals gedefinieerd in artikel 1:3 Awb. Ook een bezwaar tegen onder meer een mondelinge beslissing kan worden behandeld, mits dit de rechtspositie van betrokkene raakt. Deze 'andere handelingen' worden in de Awb namelijk gelijk gesteld aan een besluit¹. Uiteraard is ook in dergelijke gevallen de door de Awb in artikel 6:3 gestelde beperking van kracht (in dit artikel worden beslissingen in het kader van de voorbereiding van een besluit in beginsel uitgesloten van beroep – en dus ook van bezwaar).

Daarnaast adviseert Kamer IV over bezwaren tegen besluiten aangaande het al dan niet behoren tot de doelgroep van de Wet sociale werkvoorziening (Wsw). Het kan hier zowel gaan om aanvragen voor indicatie van personen die reeds op grond van de Wsw in dienst zijn van de gemeente (i.c. CombiWerk), als om personen die nog niet in dienst zijn, maar wel op de wachtlijst staan en voorts om personen die niet of nog niet op de wachtlijst staan.

5.2 Conclusies en bevindingen 2001

Bijzondere omstandigheden

Het grote aantal bezwaarschriften dat Kamer IV in 2001 te verwerken heeft gekregen - in 2001 kwamen 49 nieuwe bezwaarschriften binnen tegenover 18 in 2002 - is voor een belangrijk deel veroorzaakt door besluiten in het kader van de grote reorganisatie NEON. Op papier was deze reorganisatie weliswaar al voltooid op 1 maart 2000, maar alle personeelsbesluiten moesten toen nog worden genomen. Een toch betrekkelijk groot aantal functies is dusdanig gewijzigd of in een zo andere context geplaatst dat een nieuwe functiebeschrijving en dito waardering gewenst bleek. Daarnaast zijn er heel wat nieuwe functies ontstaan. De meest problematische functies zijn in de loop van 2001 opnieuw beschreven en gewaardeerd. Juist deze functies hebben tot veel bezwaarschriften geleid (zie hoofdstuk 6.5, tabel 3). Dat er een vereenvoudigde manier van beschrijven en waarderen is toegepast (het opstellen van functieprofielen en niveau-indicaties) en niet de in de rechtspositieregeling verankerde methodiek, heeft achteraf geen grote rol gespeeld.

Ook de invoering van de Wet zelfstandigen in het ziekenfonds heeft tot enkele bezwaarschriften geleid van ex-werknemers die als zelfstandige gedwongen waren het IZA te verlaten en zich als ziekenfondsverzekerde aan te melden. De inzet was steeds het wegvallen van het tot dan toe door de gemeente voldane werkgeversaandeel in de IZA-premie.

Opmerkelijk is voorts dat in 2001 aan de Commissie advies is gevraagd over een bezwaarschrift dat reeds in oktober 1994 is ingediend - dus nog voor de instelling van Kamer IV - en waarover in beroep was beslist dat een nieuw besluit moest worden genomen. In de procedure bleken fouten te zijn gemaakt, waarna een nieuw primair besluit was genomen - waartegen eveneens bezwaar en vervolgens beroep werd ingesteld. De beroepsrechter in deze zaak heeft geconstateerd dat in de eerste zaak nog geen heroverwegingsbesluit was genomen en heeft gewezen op de wettelijke verplichting daartoe. De hoorzitting over deze zaak zal in 2002 plaatsvinden.

Secretariaat

Kamer IV heeft in 2001 ook de gevolgen ondergaan van de personele problemen bij de voornaamste verweervoerende afdeling, het vakteam Personeel en Organisatie van het cluster Facilitaire Dienstverlening. Daar is in 2001 een periode van stilstand opgetreden in het aanleveren van verweerschriften. Van de vergaderingen die gepland waren in de maanden januari tot en met augustus 2001 kon er daardoor slechts

¹ Artikel 8:1, tweede lid, luidt: 'Met een besluit wordt gelijk gesteld een andere handeling van een bestuursorgaan ten aanzien van een ambtenaar als bedoeld in artikel 1 van de ambtenarenwet als zodanig (...), hun nagelaten betrekkingen of hun rechtverkrijgenden.'

één doorgaan. De overige moesten worden afgelast bij gebrek aan zaken. Vanaf september is vervolgens een grote hoeveelheid verweerschriften aangeleverd, waardoor de afhandeling door Kamer IV en haar secretariaat onder druk is komen te staan. Het gevolg hiervan is dat een verhoudingsgewijs groot aantal bezwaren lang heeft moeten wachten op de hoorzitting en andere op de gereedkoming van het advies. De leden van Kamer IV waren en zijn overigens bereid om zonodig extra vergaderingen in te lassen. Aangezien het knelpunt in de ontoereikende capaciteit bij het secretariaat ligt – 12 uur per week ofwel 1/3 formatieplaats – is van deze mogelijkheid nog geen gebruik gemaakt.

Een tweede bijzondere omstandigheid was dat de secretaris van Kamer IV ook is opgetreden als plv. secretaris van Kamer I, vanwege tijdelijke personele onderbezetting en ter ondersteuning van de behandeling van de vele bezwaarschriften bij Kamer I naar aanleiding van de maatregelen om de Delftse binnenstad autoluw te maken. Gevolg was dat er gedurende enkele maanden minder tijd aan Kamer IV kon worden besteed dan wenselijk was.

Aard van de bezwaren en wijze van afhandeling

In 2001 heeft Kamer IV over 20 zaken geadviseerd. In 5 gevallen werd geadviseerd het bezwaar geheel gegrond te verklaren, 14 keer werd een bezwaar geheel ongegrond bevonden en één bezwaarschrift was kennelijk niet ontvankelijk (zie hoofdstuk 6.5, tabel 6).

Verreweg de meeste bezwaren werden gemaakt tegen functiewaardering- en beschrijving verband houdende met de reorganisatie NEON. Bezwaren tegen aanstelling, inschaling en bezoldiging kwamen op de tweede plaats (hoofdstuk 6.5, tabel 3). De andere onderwerpen waren met slechts twee, soms met slechts één zaak vertegenwoordigd. Het aantal ingetrokken bezwaarschriften was in 2001 bijna even hoog als in het vorige jaar: 11 zaken.

Termijnen

Na hetgeen hiervoor is gemeld, kan het niet anders of ook in 2001 zijn de wettelijke termijnen niet gehaald.

Redenen van gegrondverklaring:

Kamer IV heeft in 2001 5 bezwaarschriften gegrond bevonden. In alle gevallen was de oorzaak gelegen in een onzorgvuldige voorbereiding van het bestreden besluit (hoofdstuk 6.5, tabel 5). Bij twee bezwaarschriften ontbrak daarnaast de motivering.

Beslissingen naar aanleiding van de adviezen

Op grond van artikel 20, 1^e lid, van de Verordening behoort de Commissie een afschrift te ontvangen van de beslissing op een bezwaar. Daar wordt momenteel goed de hand aan gehouden.

In 2001 hebben Kamer IV geen heroverwegingsbesluiten bereikt waarin tegen het advies van de commissie in werd besloten.

5.3 Prognose 2002

In de eerste drie maanden van 2002 zijn er inmiddels 13 bezwaarschriften ontvangen. Dat is meer dan in dezelfde periode van 2001. Op grond hiervan moet rekening worden gehouden met een vergelijkbaar hoog aantal bezwaarschriften als in 2001. Dit, gecombineerd met de aanwezige werkvoorraad, betekent dat ook in 2002 de werkdruk bij Kamer IV groot zal zijn. Zonder extra voorzieningen is de kans groot dat de capaciteit van het secretariaat niet groot genoeg is om én achterstanden in te lopen én een groot aantal zaken adequaat voor te bereiden en af te werken.

In 2002 zal voorgesteld worden de CBB-verordening op enkele punten te wijzigen. In het wijzigingsvoorstel zal op initiatief van het vakteam Onderwijs worden voorgesteld Kamer IV ook te belasten met de advisering over bezwaarschriften van personeel dat bij het openbaar onderwijs werkzaam is. Er wordt een te verwaarlozen aantal bezwaarschriften op dit terrein verwacht.

Tenslotte kan worden gemeld dat in 2002 incidenteel en op verzoek van burgemeester en wethouders zal worden geadviseerd over een bezwaarschrift van een personeelslid van de gemeenschappelijke regeling

GGD Delfland, waarvan de rechtspositieregeling vrijwel gelijk is aan die van de gemeente.

5.4 Aandachtspunten

Uit het hiervoor vermelde kunnen enkele aandachtspunten worden geëxtraheerd.

- . De capaciteit bij het secretariaat van Kamer IV is beperkt. Er is geen administratieve ondersteuning.
- . De onderlinge vervanging binnen het secretariaat van de Commissie heeft zijn nut bewezen bij kortdurende vervanging, maar keert zich in de huidige situatie tegen het beoogde doel, namelijk het soepeltjes intern kunnen opvangen van piekbelastingen. Het uitgangspunt dat er altijd wel ergens enige ruimte aanwezig is, blijkt een veel te optimistische veronderstelling te zijn.
- . Het werk van het secretariaat wordt bemoeilijkt wanneer er niet een zekere regelmaat bestaat in het leveren van verweerschriften. Het is erg moeilijk om eenmaal ontstane opstoppingen in de werkdruk te verhelpen zonder dat dit ten koste gaat van de voortgang bij nieuwe zaken.
- . Het gevolg van een en ander is dat adviezen in een laat stadium klaar komen en dat heroverwegingsbesluiten bijgevolg ook te lang op zich moeten laten wachten. Overigens is het uitblijven van een tijdig genomen heroverwegingsbesluit niet in alle gevallen aan het hier besproken probleem te wijten. Ook in voorgaande jaren verliep er meermaals een aanzienlijke periode tussen het uitbrengen van het advies en het nemen van het heroverwegingsbesluit.

6 Commissie in cijfers

6.1 Algemeen

In 2001 zijn bij de Commissie in totaal 711 nieuwe bezwaarschriften ingediend.

De ontwikkeling van het aantal nieuw ingediende bezwaarschriften per jaar vanaf 1993 en de verdeling over de verschillende Kamers is als volgt:

<i>Verslagjaar</i>	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Kamer I	231	159	149	200	128	100	106	124	195
Kamer II	291	291	439	351	649	530	788	404	414
Kamer III	35	47	25	35	25	39	31	43	53
Kamer IV	-	-	5	13	22	21	19	18	49
Totaal	557	497	618	599	824	690	944	589	711

Niet alle ingediende bezwaarschriften leiden tot een advies van de Commissie. Veel bezwaarschriften worden ingetrokken vóórdat een hoorzitting over de zaak plaatsvindt, hetzij omdat het bestuursorgaan in de bezwaren al meteen aanleiding ziet het besluit te herzien, hetzij omdat de reclamant ervan af ziet om de zaak door te zetten. Ook leidt de hoorzitting over een zaak er nogal eens toe dat partijen alsnog overeenstemming bereiken en de Commissie geen advies meer hoeft uit te brengen.

Een overzicht van de inhoud van de adviezen van de Commissie over de laatste vijf jaar, geeft het volgende beeld:

<i>Inhoud adviezen</i>	1997		1998		1999		2000		2001	
(Deels) gegrond	94	(27%)	144	(30%)	143	(27%)	80	(25%)	94	(31%)
Ongegrond	222	(65%)	285	(58%)	357	(66%)	210	(66%)	168	(56%)
Niet-ontvankelijk	26	(8%)	59	(12%)	40	(7%)	27	(9%)	38	(13%)
Totaal	342	(100%)	488	(100%)	540	(100%)	317	(100%)	300	(100%)

Tussen 1 januari en 31 december 2001 zijn in totaal 524 bezwaarschriften afgehandeld: 300 door middel van een advies en 224 doordat het bezwaarschrift is ingetrokken of het primaire besluit is herzien.

<i>In- en uitstroom bezwaarschriften CBB 2001</i>	<i>K I</i>	<i>K II</i>	<i>K III</i>	<i>K IV</i>	<i>Totaal</i>
Werkvoorraad per 1 januari 2001	84	290	25	8	407
Bij nieuw ingekomen in 2001	195	414	53	49	711
Af: uitgebrachte adviezen in 2001	102	168	10	20	300
Af: ingetrokken/afgehandeld zonder advies	45	162	6	11	224
Werkvoorraad per 31 december 2001	132	374	62	26	594

6.2 Kamer I

Tabel 1: Vergaderingen van Kamer I

<i>Verslagjaar</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Aantal vergaderingen	21	19	17	17	22
Gemiddelde vergaderduur	4 uur	4 uur	4 uur	4 uur	3,5 uur
Gemiddeld aantal zaken per vergadering	6	6	4	3	3

Tabel 2: In- en uitstroom van zaken bij Kamer I

<i>Status</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Werkvoorraad op 1 januari 2001	75	52	27	47	84 ¹
Bij: nieuw ingekomen	128	100	106	124	195
Af: advies uitgebracht	133	110	64	49	102 ²
Af: ingetrokken/afgehandeld zonder advies	18	15	22	38	45 ³
Nog in behandeling op 31 december 2001	52	27	47	84	132 ⁴

¹ Van de werkvoorraad van 84 bezwaarschriften zijn 5 bezwaarschriften ingediend in 1999.

² 48 adviezen hebben betrekking op bezwaarschriften ingediend in 2000.

³ 2 bezwaarschriften uit 2000 en 3 bezwaarschriften uit 2001 zijn overgeboekt naar Kamer II.

1 bezwaarschrift uit 2001 is overgeboekt naar Kamer III.

⁴ 5 bezwaarschriften uit 1999, 13 bezwaarschriften uit 2000 en 114 bezwaarschriften uit 2001.

Tabel 3: Onderwerpen van de bezwaarschriften ingediend in 2001 bij Kamer I

<i>Onderwerp</i>	<i>Aantal</i>
Sociale urgentie	53
Medische urgentie	6
Bouw-, sloop-, monumentenvergunning	44
Handhaving	6
Kapvergunning	5
Verkeersbesluit, invalidenparkeerkaart	36
Autoluwe binnenstad (parkeerbeleid, -regelgeving en verkeersbesluiten)	37
Overig	4
Totaal	191 ¹

¹ In dit aantal zijn de 4 bezwaarschriften uit 2001 die zijn overgeboekt naar Kamer II en III niet opgenomen (3 bezwaarschriften betreffende verhuiskostenvergoeding WVG voor Kamer II en 1 bezwaarschrift betreffende handhaving APV voor Kamer III).

Tabel 4: Inhoud uitgebrachte adviezen in 2001 door Kamer I (inclusief bezwaarschriften uit 2000)

<i>Onderwerp</i>	<i>Gegron</i>	<i>Ongegron</i>	<i>Gegron/ ongegron</i> ¹	<i>Niet- ontvankelijk</i>	<i>Totaal</i>
Sociale urgentie	3	14	1	5	23
Medische urgentie	-	6	1	1	8
Bouw-, sloop-, monumenten- vergunning	10	10	-	2	22
Handhaving	-	1	-	-	1
Kapvergunning	2	1	2	-	5
Verkeersbesluit, invalidenparkeerkaart	-	1	3	1	5
Autoluwe binnenstad	-	24 ²	-	9	33
Overig	1	1	1	2	5
Totaal	16	58	8	20	102

¹ Gegron voor wat betreft motiveringsgebrek, maar materieel gezien ongegron.

² Van deze 24 adviezen werd in 10 gevallen geadviseerd het bezwaarschrift volledig ongegron te verklaren, in 8 gevallen gedeeltelijk ongegron en gedeeltelijk niet-ontvankelijk en in 6 gevallen gedeeltelijk ongegron, gedeeltelijk gegron en gedeeltelijk niet-ontvankelijk (zie verder de toelichting in hoofdstuk 2.2)

Tabel 5: Reden (gedeeltelijke) gegronverklaring uitgebrachte adviezen in 2001 door Kamer I

<i>Omschrijving</i>	<i>Aantal</i>
Nieuwe feiten en omstandigheden	-
Andere afweging van feiten en omstandigheden	-
Andere afweging van belangen	1
Onjuiste toepassing van regelgeving en beleid	7
Andere interpretatie van regelgeving en beleid	2
Onzorgvuldige voorbereiding	5
Gerechtvaardigde verwachtingen niet gehonoreerd	1
Motiveringsgebrek	8
Totaal	24

Tabel 6: Inhoud uitgebrachte adviezen in 2001 en voorgaande jaren door Kamer I

<i>Inhoud advies</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Gegrond	12	20	10	10	16
Ongegrond	51	65	39	32	58
Gegrond/ongegrond ¹	51	3	4	2	8
Niet-ontvankelijk	19	21	11	5	20
Totaal	133	109	64	49	102

¹ Gegrond voor wat betreft motiveringsgebrek, maar materieel gezien ongegrond.

6.3 Kamer II

Tabel 1: Vergaderingen van Kamer II

<i>Verslagjaar</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Aantal vergaderingen	28	37	43	34	36
Gemiddelde vergaderduur	5 uur	5 uur	5 à 6 uur	4,5 uur	4,5 uur
Gemiddeld aantal zaken per vergadering	7	9	10 à 11	8	5

Tabel 2: In- en uitstroom van zaken bij Kamer II

<i>Status</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Werkvoorraad op 1 januari 2001	163	268	283	329	290
Bij: nieuw ingekomen	649	530	788	404	414
Af: advies uitgebracht	181	334	549	247	168 ¹
Af: ingetrokken/afgehandeld zonder advies	363	181	193	196	162 ²
Nog in behandeling op 31 december 2001	268	283	329	290	374

¹ Betreft 8 adviezen over bezwaarschriften die in 1998/1999 zijn ingekomen, 76 in 2000 en 84 in 2001 ingekomen bewaarschriften).

² Van de in 2001 ingediende bezwaarschriften zijn er 26 ingetrokken.

111 zijn door de Sector WIZ herzien en vervolgens door reclamant ingetrokken.

Voorts zijn in 2001 nog 25 van de in 1998, 1999 en 2000 ingediende bezwaarschriften op deze wijze afgedaan.

Tabel 3: Onderwerpen bezwaarschriften ingediend in 2001 bij Kamer II

<i>Onderwerp</i>	<i>Aantal</i>
Algemene bijstandswet (Abw)	352
Besluit bijstandsverlening zelfstandigen (Abw/Bbz)	2
Wet Inkomensvoorziening Oudere en gedeeltelijk Arbeidsongeschikte	1
Werkloze Werknemers (IOAW)	
Indicatie voor verkrijgen aanleunwoning	4
Regeling Opvang Asielzoekers (ROA) en Zorgwet VVTV	3
Wet Voorzieningen Gehandicapten	44
Kortingsregeling	7
Wet Inburgering Nieuwkomers	1
Totaal	414

Tabel 4 : Inhoud uitgebrachte adviezen in 2001 door Kamer II

<i>Onderwerp</i>	<i>Gegrond</i>	<i>Gedeeltelijk gegrond¹</i>	<i>Ongegrond</i>	<i>Niet-ontvankelijk</i>	<i>Totaal</i>
Abw	36	20	72	13	141
WVG	2	2	15	1	20
Overig	1	-	6	-	7
Totaal	39	22	93	14	168

¹ In tegenstelling tot bijvoorbeeld bij Kamer I gaat het hier niet om een gedeeltelijke gegrondverklaring wegens bijvoorbeeld een motiveringsgebrek, maar om de situatie dat de indiener bijvoorbeeld een financiële tegemoetkoming krijgt die lager is dan waar deze dacht recht op te hebben, maar meer dan hem in het primaire besluit was toegekend.

Tabel 5: Reden (gedeeltelijke) gegrondverklaring uitgebrachte adviezen in 2001 door Kamer II

<i>Omschrijving</i>	<i>Aantal</i>
Nieuwe feiten en omstandigheden	-
Andere afweging van feiten en omstandigheden	29
Onjuiste toepassing van regelgeving en beleid	18
Andere interpretatie van regelgeving en beleid	2
Onzorgvuldige voorbereiding	12
Gerechtvaardigde verwachtingen niet gehonoreerd	-
Motiveringsgebrek	-
Totaal	61

Tabel 6: Inhoud uitgebrachte adviezen in 2001 en voorgaande jaren door Kamer II

<i>Inhoud advies</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Gegrond	40	63	34	27	39
Gedeeltelijk gegrond	34	36	89	34	22
Ongegrond	99	203	307	169	93
Niet-ontvankelijk	8	32	23	17	14
Totaal	181	334	453	247	168

6.4 Kamer III

Tabel 1: Vergaderingen van Kamer III

<i>Verslagjaar</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Aantal vergaderingen	9	7	7	7	9
Gemiddelde vergaderduur	2 uur	2,5 uur	2,5 uur	2,5 uur	3 uur
Gemiddeld aantal zaken per vergadering	2	4 à 5	2	2	4

Tabel 2: In- en uitstroom van zaken bij Kamer III

<i>Status</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Werkvoorraad op 1 januari 2001	5	6	-	1	25
Bij: nieuw ingekomen	25	39	31	43	53
Af: advies uitgebracht	14	31	14	11	10 ¹
Af: ingetrokken/afgehandeld zonder advies	10	14	16	8	6
Nog in behandeling op 31 december 2001	6	-	1	25	62

¹ 2 adviezen hebben betrekking op bezwaarschriften ingediend in 2000.

Tabel 3: Onderwerpen bezwaarschriften ingediend in 2001 bij Kamer III

<i>Onderwerp</i>	<i>Aantal</i>
Subsidie	11
Exploitatieverordening (horeca)	6
Gemeentelijke wateren	4
Leerlingenvervoer	21
Leerplichtwet	1
Algemene Plaatselijke Verordening (APV)	5
Innen dwangsom	2
Cliëntenparticipatie	1
Wet openbaarheid van bestuur	2
Totaal	53

Tabel 4: Inhoud uitgebrachte adviezen in 2001 door Kamer III (inclusief bezwaarschriften uit 2000)

<i>Onderwerp</i>	<i>Geground</i>	<i>Ongegrond</i>	<i>Geground/ ongeground ¹</i>	<i>Niet- ontvankelijk</i>	<i>Totaal</i>
Subsidie		1		3	4
Exploitatieverordening	1				1
Gemeentelijke wateren	1	1	1		3
Leerplichtwet		1			1
APV	1				1
Totaal	3	3	1	3	10

¹ Geground voor wat betreft bijvoorbeeld motiveringsgebrek, maar materieel gezien ongegrond.

Tabel 5: Reden (gedeeltelijke) gegroundverklaring uitgebrachte adviezen in 2001 door Kamer III

<i>Omschrijving</i>	<i>Aantal</i>
Nieuwe feiten en omstandigheden	-
Andere afweging van feiten en omstandigheden	-
Onjuiste toepassing van regelgeving en beleid	2 ¹
Andere interpretatie van regelgeving en beleid	-
Onzorgvuldige voorbereiding	-
Gerechtvaardigde verwachtingen niet gehonoreerd	-
Motiveringsgebrek	2 ²
Totaal	4

¹ Bij één zaak speelde naast de onjuiste toepassing van regelgeving ook het ontbreken van een zorgvuldige voorbereiding.

² Bij één zaak waren er meerdere redenen voor het ongegrond verklaren van het bezwaarschrift; behalve het motiveringsgebrek, was ook sprake van een onjuiste toepassing van regelgeving, en een onzorgvuldige voorbereiding.

Tabel 6: Inhoud uitgebrachte adviezen in 2001 en voorgaande jaren door Kamer III

<i>Inhoud advies</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Geground (geheel dan wel gedeeltelijk)	3	19	1	6	4
Ongegrond	10	7	8	2	3
Niet-ontvankelijk	1	5	5	3	3
Totaal	14	31	14	11	10

6.5 Kamer IV

Tabel 1: Vergaderingen van Kamer IV

<i>Verslagjaar</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Aantal vergaderingen	9	9	7	3	5
Gemiddelde vergaderduur	2 uur	2 uur	1 à 2 uur	2 uur	4 uur
Gemiddeld aantal zaken per vergadering	1,6	1,2	1,4	3,3	3,8

Tabel 2: In- en uitstroom van zaken bij Kamer IV

<i>Status</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Werkvoorraad op 1 januari 2001	4	6	3	12	8
Bij: nieuw ingekomen	22	21	20	18	49
Af: advies uitgebracht	14	13	7	10	20
Af: ingetrokken	6	11	4	12	11
Nog in behandeling op 31 december	6	3	12	8	26

Tabel 3: Onderwerpen bezwaarschriften ingediend in 2001 bij Kamer IV

<i>Onderwerp</i>	<i>Aantal</i>
Aanstelling, inschaling, bezoldiging, e.d.	6
Functiebeschrijving en –waardering	26
Gratificaties, toeslagen	-
Eervol ontslag/outplacement	1
Ordemaatregel (onder meer schorsing, overplaatsing)	3
Disciplinaire maatregelen (waaronder korten op bezoldiging, ontzegging toegang, schorsing, ontslag)	2
Functiewijziging; herplaatsing binnen gemeentelijke apparaat	-
Overige handelingen jegens een ambtenaar	-
Indicatie en herindicatie op grond van de Wsw	1
Overige bezwaren	10 ¹
Totaal	49
Waaronder zaken wegens reorganisatie	20 (waarvan 19 Neon)

¹ namelijk: Wet zelfstandigen in ziekenfonds: 2; terugbetaling studiekosten: 2; sollicitatie: 2; dienstopdracht: 2; werkgeversaandeel IZA-premie: 1; sociale paragraaf Neon: 1

Tabel 4: Inhoud uitgebrachte adviezen in 2001 door Kamer IV (inclusief bezwaarschriften uit 2000)

<i>Onderwerp</i>	<i>Geground</i>	<i>Ongegrond</i>	<i>Geground/ongeground¹</i>	<i>Niet-ontvankelijk</i>	<i>Totaal</i>
Aanstelling, inschaling, bezoldiging, e.d.					
Functiebeschrijving en – waardering	3	12			15
Gratificaties, toeslagen					
Eervol ontslag					
Disciplinaire maatregelen					
Functiewijziging; herplaatsing					
Overige handelingen					
Indicatie en herindicatie de Wsw					
Overige bezwaren	2	2		1	5
Totaal	5	14		1	20
Waaronder zaken wegens reorganisatie		8		1	9

¹ Geground voor wat betreft bijvoorbeeld motiveringsgebrek, maar materieel gezien ongegrond.

Tabel 5: Reden (gedeeltelijke) gegroundverklaring uitgebrachte adviezen in 2001 door Kamer IV

<i>Omschrijving</i>	<i>Aantal</i>
Nieuwe feiten en omstandigheden	-
Andere afweging van feiten en omstandigheden	-
Onjuiste toepassing van regelgeving en beleid	-
Andere interpretatie van regelgeving en beleid	-
Onzorgvuldige voorbereiding	5 ¹
Gerechtvaardigde verwachtingen niet gehonoreerd	-
Motiveringsgebrek	-
Totaal	5

¹ Bij 2 zaken was tevens sprake van een motiveringsgebrek

Tabel 6: Inhoud uitgebrachte adviezen in 2001 en voorgaande jaren door Kamer IV

<i>Inhoud advies</i>	<i>1997</i>	<i>1998</i>	<i>1999</i>	<i>2000</i>	<i>2001</i>
Geground (geheel dan wel gedeeltelijk)	5	6	3	3	5
Ongegrond	9	7	2	5	14
Niet-ontvankelijk	-	-	2	2	1
Totaal	14	13	7	10	20

BIJLAGEN

Bijlage 1

Beschrijving procedure behandeling bezwaarschriften bij de Commissie

De procedure voor de behandeling van bezwaarschriften door de Commissie is in de Awb en in de verordening vastgelegd. De verschillende Kamers volgen in de praktijk over het algemeen dezelfde werkwijze. Op een enkel punt wijkt de werkwijze van Kamer II af van die van de overige Kamers. Dit houdt onder meer verband met de aard en de hoeveelheid zaken die bij deze Kamer worden ingediend.

Voorprocedure, ontvangstbevestiging

Een bezwaarschrift wordt door de postafdeling van de gemeente gestuurd aan de secretaris van de bevoegde Kamer van de Commissie. Dit betekent dat deze afdeling de inkomende brief moet herkennen als een bezwaarschrift. In de praktijk levert dit weinig problemen op. Op de envelop of in de aanhef van de brief vermelden de meeste indieners van bezwaarschriften (verder aangeduid met 'reclamanten') het woord 'bezwaarschrift'. In twijfelgevallen wordt de brief in het algemeen voor de zekerheid aan een van de secretarissen voorgelegd. De postafdeling verstuurt een eerste korte ontvangstbevestiging. De secretaris beoordeelt of het bezwaarschrift volledig is en tijdig is ingediend. Is dat het geval, dan stuurt de secretaris een ontvangstbevestiging met daarbij informatie over het verdere verloop van de procedure. Als wel een gebrek geconstateerd wordt, dan verzoekt de secretaris schriftelijk aan de reclamant om het gebrek binnen een bepaalde termijn te herstellen. In veel gevallen gaat om het ontbreken van een onderbouwing van de bezwaren (dit worden 'pro forma'-bezwaarschriften genoemd, alvast ingediend om de termijn veilig te stellen), maar het kan ook het ontbreken van een (bevoegde) ondertekening betreffen. De termijn waarbinnen bezwaar moet worden gemaakt bedraagt zes weken, te rekenen vanaf de datum van bekendmaking van het besluit waartegen het bezwaar zich richt. Wanneer de termijn is overschreden, dan wordt de reclamant verzocht de redenen voor de termijnoverschrijding aan te geven. Als blijkt dat er gegronde redenen zijn, dan kan niet-ontvankelijkheid achterwege blijven en kan toch een inhoudelijke beoordeling van het bezwaarschrift plaatsvinden.

Als het bezwaarschrift compleet is, dan stuurt de secretaris aan de reclamant een op de situatie aangepaste ontvangstbevestiging met daarbij informatie over het verdere verloop van de procedure.

Verzoek om verweer

Het bestuursorgaan, door tussenkomst van het vakteam dat het bestreden besluit heeft voorbereid, ontvangt van de secretaris een schriftelijk verzoek om binnen een bepaalde termijn een verweerschrift in te dienen en de relevante informatie uit het dossier mee te zenden. Zodra de secretaris het verweerschrift heeft ontvangen, kan de zaak geagendeerd worden voor de eerstvolgende hoorzitting.

Kamer II volgt op dit punt een andere werkwijze:

Direct na ontvangst van een bezwaarschrift wordt door het secretariaat van Kamer II bekeken of de bestreden beschikking in strijd is met de wettelijke regeling, met het Delftse beleid of met de jurisprudentie. In dat geval wordt door middel van een memo aan de verantwoordelijke medewerker van de sector Werk, Inkomen en Zorg (WIZ) in overweging gegeven de beschikking te herzien. In dat geval wordt in de ontvangstbevestiging meegedeeld dat WIZ de zaak misschien zal gaan herzien en dat, ingeval met de herzieningsbeschikking niet volledig aan de bezwaren tegemoet zou worden gekomen, de zaak alsnog ter advisering aan Kamer II zal worden voorgelegd. Het feit dat Kamer II voor deze zaken niet hoeft te worden ingeschakeld, is van groot belang, gezien de werkdruk van deze Kamer.

Voor de bezwaarschriften die wél aan Kamer II moeten worden voorgelegd, wordt de volgende procedure toegepast. Door een medewerker van het secretariaat wordt een 'notitie van de secretaris' opgesteld ten behoeve van de leden van Kamer II. Die notitie bevat de volgende elementen:

- *De aanleiding tot het bezwaarschrift/de feiten.* Daarbij worden de relevante feiten vermeld die naar voren komen in voorgaande stukken uit het dossier van WIZ; voorts wordt beschreven op grond van welke feiten en argumenten WIZ tot de bestreden beschikking is gekomen.
- *De inhoud van het bezwaarschrift.* Daarin worden de argumenten weergegeven van de reclamant.
- *Wettelijke voorschriften.* In dit onderdeel van de notitie van de secretaris wordt vermeld welke wettelijke bepalingen van belang zijn voor de beoordeling van het betreffende bezwaarschrift.

. *Opmerkingen.* Hier verwijst de secretaris naar beleidsvoorschriften van WIZ en jurisprudentie, en eerdere adviezen van de Commissie over vergelijkbare zaken. Voorts kan de secretaris wijzen op bepaalde aspecten van de zaak, die de aandacht of beoordeling van de Commissie behoeven. Tevens wint de secretaris tevoren vaak nadere informatie in, bijvoorbeeld bij reclamant zelf, bij Arbeidsvoorziening, bij de GGD of ZVN. Deze informatie wordt vermeld in de notitie.

Hoorzitting

De wet schrijft dwingend voor dat de reclamant in de gelegenheid wordt gesteld om te worden gehoord. Slechts in enkele gevallen kan een hoorzitting achterwege blijven. Dit is het geval bij kennelijke niet-ontvankelijkheid van het bezwaarschrift, bijvoorbeeld wanneer een bezwaarschrift duidelijk te laat is ingediend en daarvoor geen goede redenen zijn. Kennelijke ongegrondheid kan ook een reden zijn om de hoorzitting achterwege te laten. Uit de jurisprudentie blijkt overigens dat men voorzichtig moet zijn met het kwalificeren van bezwaren als kennelijk ongegrond. In de praktijk komt het dan ook nagenoeg nooit voor dat een hoorzitting om deze reden achterwege blijft.

Reclamanten zijn niet verplicht om op de hoorzitting te verschijnen; zij kunnen zelfs afzien van het recht om te worden gehoord. Wanneer zowel de reclamant als het bestuursorgaan afzien van de hoorzitting, dan beoordeelt de Commissie de zaak op basis van de stukken. Bij Kamer II wordt door de sector WIZ namens het bestuursorgaan slechts bij een beperkt aantal zaken verweer op de hoorzitting gevoerd.

Ten minste twee weken voor de hoorzitting ontvangen de betrokken partijen een uitnodiging. Bij de Kamers I, III en IV is het gebruikelijk dat daarbij tevens alle stukken voor de hoorzitting toegestuurd worden. Volgens de wet is het voldoende om de stukken ter inzage te leggen voor de belanghebbenden. De belanghebbenden kunnen dan tegen vergoeding van ten hoogste de kosten afschriften van de stukken verkrijgen. De ervaring leert echter dat een dergelijke handelwijze in het algemeen meer tijd, moeite - en dus kosten - met zich meebrengt. Voor de reclamant of de belanghebbenden, die niet te allen tijde de stukken kunnen inzien, levert het bovendien ergernis op. Daarnaast wordt een efficiënte behandeling van het bezwaarschrift bij de commissie belemmerd wanneer de partijen niet op de hoogte zijn van alle stukken. Door het toezenden van de stukken is men ervan verzekerd dat alle betrokkenen over dezelfde informatie beschikken.

Bij Kamer II worden de notitie en alle door de secretaris relevant geachte stukken twee weken voor de behandeling in de commissievergadering aan de leden toegezonden. De reclamant ontvangt in ieder geval de notitie en het eventuele verweerschrift van WIZ. De overige stukken liggen ter inzage. Als inzage wordt gevraagd, verstrekt de secretaris over het algemeen een kopie van de stukken, na daaruit de eventueel voorkomende namen van derden te hebben verwijderd.

In de verordening is geregeld dat de hoorzittingen bij Kamer I en Kamer III in beginsel openbaar zijn. De commissie kan onder omstandigheden bepalen dat de zitting met gesloten deuren plaatsvindt. De zittingen van de Kamers II en IV zijn op grond van de verordening altijd besloten.

Sinds medio 2001 worden de hoorzittingen van de Kamers I en III, met vermelding van de onderwerpen, aangekondigd in de Stadskrant, om geïnteresseerden in de gelegenheid te stellen de hoorzittingen bij te wonen; de stukken voor de hoorzitting liggen ter inzage bij de Publieksbalie van de gemeente.

De gang van zaken tijdens de hoorzitting is als volgt.

De reclamant wordt uitgenodigd het bezwaarschrift mondeling toe te lichten en te reageren op het verweerschrift. Daarna is het woord aan de vertegenwoordiger(s) van het bestuursorgaan. Na de toelichting van beide partijen op hun standpunten kunnen de commissieleden vragen stellen aan partijen. Ten slotte vraagt de voorzitter of de aanwezigen nog een afrondende opmerking willen maken.

Beraadslaging en advies

Na de hoorzitting beraadslaagt de commissie in beslotenheid over het uit te brengen advies.

De secretaris stelt vervolgens binnen een paar weken een concept-advies op en stuurt dit naar de voorzitter (en eventueel aan de leden). Als de voorzitter met het advies akkoord is, wordt het ondertekend en verzonden aan de reclamant en aan het bestuursorgaan. De secretaris verzoekt aan het bestuursorgaan de desbetreffende kamer een kopie toe te sturen van het uiteindelijke besluit dat het bestuursorgaan, aan de hand van het advies, heeft genomen.

Alleen de besluiten, waarin contrair aan het advies van de desbetreffende kamer wordt besloten, zendt de secretaris in kopie aan de commissieleden toe.

Nieuw besluit tijdens bezwaarschriftprocedure

Het komt voor dat het bestuursorgaan in het ingediende bezwaarschrift al direct aanleiding ziet om het bestreden besluit aan te passen, nog voordat een behandeling bij de commissie heeft plaatsgevonden. Het staat het bestuursorgaan in beginsel vrij om in dat geval een nieuw besluit te nemen.

Wanneer een nieuw besluit is genomen, wordt het bezwaarschrift op grond van de wet geacht mede gericht te zijn tegen dat nieuwe besluit, tenzij laatstbedoeld besluit aan het bezwaar of beroep geheel tegemoet komt.

Pas nadat reclamant schriftelijk of mondeling heeft laten weten dat het nieuwe besluit aanleiding geeft om het bezwaarschrift in te trekken, is de zaak formeel afgerond en hoeft geen verdere behandeling plaats te vinden. Dit levert in de praktijk nogal eens problemen op. Wanneer een reclamant een nieuw besluit heeft ontvangen, dan wordt meestal geen reactie van deze reclamant meer vernomen. De secretaris van de Commissie verzoekt de reclamant in dergelijke gevallen schriftelijk aan te geven of deze de bezwaarschriftprocedure wil voortzetten. Bij Kamer I leidt dit in het algemeen wel tot een reactie van de reclamant. Bij de overige Kamers blijkt zelfs het toesturen van een kosteloze antwoordenvolp met antwoordformulier vaak weinig of geen effect te hebben. Dit leidt ertoe dat de Commissie na een bepaalde tijd maar moet aannemen dat geen behoefte is aan verdere behandeling en dat het bezwaarschrift als ingetrokken moet worden beschouwd, hoewel dit op grond van de wet formeel niet het geval is.

Bijlage 2

Tekst van de Verordening Commissie voor de beroep- en bezwaarschriften

De raad van de gemeente Delft;

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 21 april 1992;

gelet op de artikelen 82 e.v. van de Gemeentewet, alsmede gelet op het bepaalde in de Algemene wet bestuursrecht;

b e s l u i t :

vast te stellen de volgende

Verordening commissie voor de beroep- en bezwaarschriften.

Artikel 1

Deze verordening verstaat onder:

- a. commissie:
de commissie voor de beroep- en bezwaarschriften als genoemd in artikel 2;
- b. verwerend orgaan:
het bestuursorgaan dat het bestreden besluit heeft genomen.

Artikel 2

1. Er is een commissie die het bestuursorgaan adviseert inzake de te nemen beslissing ten aanzien van de bij dat bestuursorgaan op grond van de Algemene wet bestuursrecht of enige wettelijke regeling ingediende beroep- of bezwaarschriften.
2. Van het bepaalde in lid 1 zijn uitgesloten bezwaarschriften:
 - a. in het kader van de Wet op de Ruimtelijke Ordening;
 - b. in het kader van de Milieuwetgeving, met uitzondering van de Lozingsverordening en de Afvalstoffenverordening;
 - c. in het kader van de Onteigeningswet;
 - d. betrekking hebbend op de heffing en invordering van gemeentelijke belastingen als genoemd in artikel 219 van de Gemeentewet, alsmede inzake de waardering van onroerende zaken als bedoeld in de Wet Waardering Onroerende Zaken (WOZ);
 - e. betrekking hebbend op de rechtspositie van personeel werkzaam bij het openbaar onderwijs, alsmede op het gebied van Functioneel Leeftijdsontslag (FLO), de suppletieregeling, de Uitkerings- en pensioenverordening wethouders en de FPU-regeling.
3. De uitzondering genoemd in artikel 2 sub a geldt niet ten aanzien van bezwaarschriften ingediend tegen een beslissing op een verzoek om vrijstelling op basis van de artikelen 17 t/m 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening.

Artikel 3

1. De commissie bestaat uit vijftien leden waaronder de voorzitter.
2. Elf leden van de commissie, waaronder de voorzitter alsmede drie plaatsvervangende voorzitters, zijnde geen raadsleden en/of commissieleden/niet raadsleden, worden door de raad op voordracht van burgemeester en wethouders benoemd. Op dezelfde wijze als hiervoor bepaald wordt een genoegzaam aantal plaatsvervangende leden benoemd.
3. Vier leden van de commissie worden door de raad uit zijn midden of uit de commissieleden/niet-raadsleden benoemd. Op dezelfde wijze als hiervoor bepaald wordt een genoegzaam aantal plaatsvervangende leden benoemd.

Artikel 4

1. De commissie bestaat uit vier kamers:
 - I. een kamer belast met zaken op het gebied van stadsontwikkeling;
 - II. een kamer belast met zaken op het gebied van maatschappelijke zorg;
 - III. een kamer belast met zaken, anders dan genoemd onder I, II en IV.
 - IV. een kamer belast met personeelszaken.
2. Kamer II bestaat uit de twee subkamers IIa en IIb. De kamers I en III alsmede de subkamers IIa en IIb bestaan uit drie leden, waaronder een voorzitter. Twee daarvan zijn leden als bedoeld in artikel 3, lid 2. Een daarvan is lid als bedoeld in artikel 3, lid 3. Kamer IV bestaat uit drie leden, als bedoeld in artikel 3, lid 2, waaronder een voorzitter.
3. Als voorzitter van kamer I treedt op de voorzitter van de commissie. Als voorzitter van respectievelijk de kamers II, III en IV treden op, in volgorde van benoeming door de raad, de plaatsvervangende voorzitters als genoemd in artikel 3 lid 2.
4. Als plaatsvervangend voorzitter van de kamers I, II, III en IV treden op de, in de betreffende kamer benoemde leden respectievelijk plaatsvervangende leden als genoemd in artikel 3 lid 2.
5. De voorzitters van de kamers komen minstens tweemaal per jaar bijeen voor overleg.
6. Met betrekking tot de werkwijze van de kamers is het bepaalde in deze verordening, voor zover daar niet uitdrukkelijk van wordt afgeweken, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5

1. Het secretariaat van de commissie wordt bekleed door een of meer door burgemeester en wethouders aan te wijzen ambtenaren.
2. Elke kamer wordt bijgestaan door een secretaris. Burgemeester en wethouders stellen terzake nadere regels vast.
3. De secretaris is in de uitoefening van zijn functie uitsluitend verantwoording schuldig aan de commissie. Burgemeester en wethouders stellen terzake nadere regels vast.
4. De secretarissen van de kamers komen minstens twee maal per jaar bijeen voor overleg.
5. De voorzitters van de kamers kunnen de secretarissen uitnodigen aanwezig te zijn bij het overleg als genoemd in artikel 4 lid 5.

Artikel 6

1. De leden van de commissie als bedoeld in artikel 3 lid 2 worden benoemd voor een periode van vier jaar. Zij kunnen maximaal één keer voor een periode van vier jaar worden herbenoemd.
2. De zittingsduur van de leden van de commissie als bedoeld in artikel 3 lid 3 is gelijk aan die van de raad. Zij zijn terstond herbenoembaar.
3. De commissie stelt een rooster van aftreden vast, hetwelk de goedkeuring behoeft van burgemeester en wethouders.
4. Het lidmaatschap van de commissie is onverenigbaar met de betrekking van:
 - a. lid van het college van burgemeester en wethouders;
 - b. ambtenaar of werknemer in dienst van de gemeente;
 - c. lid van de indicatiecommissie als bedoeld in de Wet op de Bejaardenoorden.
5.
 1. De leden van de commissie genieten een vergoeding voor het bijwonen van de vergaderingen van de commissie krachtens de in artikel 96 van de Gemeentewet vastgestelde regeling.
 2. De werkelijk gemaakte kosten terzake van andere werkzaamheden of bemoeiingen ten behoeve van de commissie worden vergoed.

Artikel 7

1. Op het ingediende beroep- of bezwaarschrift wordt de datum van ontvangst aangetekend.
2. De burgemeester stelt het beroep- of bezwaarschrift met de daarbij overgelegde stukken zo spoedig mogelijk in handen van de commissie.
3. Het bepaalde in artikel 7:13, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is van overeenkomstige toepassing op ingediende beroepschriften.

Artikel 8

Het verwerend orgaan is verplicht aan de commissie alle stukken over te leggen die betrekking hebben op de zaak die onderwerp is van het beroep- of bezwaarschrift.

Artikel 9

1. De voorzitter van de commissie is in verband met de voorbereiding van de behandeling van het beroep- of bezwaarschrift bevoegd rechtstreeks alle gewenste inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen.
2. De voorzitter kan uit eigen beweging of op verlangen van de commissie bij deskundigen advies of inlichtingen inwinnen en dezen zo nodig uitnodigen daartoe in de zitting te verschijnen.
3. Indien er voor het bestuursorgaan een wettelijke verplichting bestaat of indien er een wens bestaat, alvorens op een beroep- of bezwaarschrift te beslissen, tevens advies in te winnen van een andere commissie, dan de commissie als genoemd in artikel 2, dan wacht laatstgenoemde commissie dit advies, alvorens tot behandeling van een beroep- of bezwaarschrift in het kader van deze verordening over te gaan, af en betreft het bij de behandeling en het uit te brengen advies.

Artikel 10

1. Indien in het beroep- of bezwaarschrift gesteld wordt dat het is ingediend namens of mede namens een andere (natuurlijke of rechts)persoon verzoekt de voorzitter de indiener een schriftelijke machtiging van die andere (natuurlijke of rechts)persoon te overleggen.
2. De voorzitter stelt de indiener in de gelegenheid het verzuim als bedoeld in de artikelen 6:5 en 6:6 van de Algemene wet bestuursrecht binnen een bepaalde termijn te herstellen.

Artikel 11

1. De voorzitter van de commissie bepaalt plaats en tijdstip van de zitting waarin belanghebbenden en het verwerend orgaan in de gelegenheid worden gesteld zich in persoon of bij gemachtigde door de commissie te doen horen.
2. Een gemachtigde moet ter zitting een schriftelijke en door de belanghebbende ondertekende machtiging overleggen, tenzij hij als advocaat of procureur is ingeschreven of de belanghebbende zelf met hem verschijnt.

Artikel 12

1. De voorzitter deelt belanghebbenden alsmede het verwerend orgaan tijdig voor de zitting schriftelijk mede, dat zij in de gelegenheid worden gesteld zich tijdens deze zitting te doen horen.
2. Indien een belanghebbende of het verwerend orgaan wijziging wenst van het tijdstip van de zitting, dient zulks binnen drie dagen na de in het eerste lid genoemde mededeling, onder opgaaf van redenen te worden verzocht aan de voorzitter.
3. De beslissing van de voorzitter, op een verzoek als genoemd in het tweede lid, wordt zo spoedig mogelijk aan de betrokkene meegedeeld.
4. Vervallen.
5. De voorzitter ziet erop toe dat tijdig al hetgeen op basis van het bepaalde in artikel 7:4 Awb aan de commissie is kenbaar gemaakt, bekend is bij alle betrokken partijen.

Artikel 13

Voor het houden van een zitting als genoemd in artikel 11 is vereist dat de meerderheid van het aantal leden, waaronder in ieder geval de voorzitter, dan wel de plaatsvervangend voorzitter, aanwezig is.

Artikel 14

De voorzitter en de leden van de commissie nemen niet deel aan de behandeling van een beroep- of bezwaarschrift indien de zaak waarop dat beroep- of bezwaarschrift betrekking heeft hun, hun echtgenoten of hun bloed- en aanverwanten tot en met de derde graad persoonlijk aangaat, indien zij als gemachtigden in de

zaak zijn betrokken, als mede indien zich andere feiten of omstandigheden voordoen, die het vormen van een onpartijdig oordeel kunnen bemoeilijken.

Alsdan verschonen zij zich.

Wanneer de situatie als hiervoor weergegeven zich voordoet en betrokkene zich niet verschoont kan hij door de indiener van het beroep- of bezwaarschrift gewraakt worden. Over een dergelijke wraking beslissen de overige leden van de commissie.

Artikel 15

Vervallen.

Artikel 16

1. De zitting is openbaar.
2. De deuren worden gesloten indien de voorzitter van de commissie of één der aanwezige leden het nodig oordeelt, of de indiener van het beroep- of bezwaarschrift daarom verzoekt.
3. Indien de commissie vervolgens beslist dat zwaarwegende belangen zich tegen openbaarheid van de zitting verzetten, vindt de zitting plaats met gesloten deuren.
4. In afwijking van het hiervoor in de leden 1, 2 en 3 bepaalde zijn zittingen van de kamer belast met zaken op het gebied van maatschappelijke zorg, alsmede van de kamer belast met personeelszaken, niet openbaar.

Artikel 17

1. De commissie beraadslaagt en beslist achter gesloten deuren (raadkamer) over het aan het bestuursorgaan uit te brengen advies.
2. De commissie beslist over het uit te brengen advies met meerderheid van stemmen. Van een minderheidsstandpunt wordt bij het advies melding gemaakt indien die minderheid dit verlangt.
3. Het advies is gemotiveerd en omvat een voorstel aan het bestuursorgaan inzake de te nemen beslissing.
4. Indien een beroep- of bezwaarschrift kennelijk niet-ontvankelijk of kennelijk ongegrond is, is de voorzitter van de commissie bevoegd aan het bestuursorgaan, in deze zin te adviseren en kan het horen als bedoeld in artikel 11 lid 1 achterwege blijven. De voorzitter kan de commissie over de toepassing van deze bevoegdheid horen.
5. Het advies wordt door de voorzitter en de secretaris van de commissie ondertekend.

Artikel 18

1. Stukken, waaromtrent door de commissie geheimhouding is opgelegd, liggen op de, voor vertrouwelijke stukken, gebruikelijke wijze voor de leden van de raad ter inzage.
2. Deze inzage kan slechts geweigerd worden voor zover zij in strijd is met het openbaar belang.

Artikel 19

Het advies wordt samen met een verslag tijdig aan het bestuursorgaan uitgebracht.

De indiener van het beroep- of bezwaarschrift alsmede overige belanghebbenden en het verwerend orgaan, voor zover sprake is van een beroepschrift, ontvangen hiervan te zelfder tijd een afschrift.

Artikel 20

1. De commissie ontvangt een afschrift van de beslissing.
2. Van het bepaalde in lid 1 kan op verzoek van de commissie worden afgeweken.
3. Voor zover sprake is van overige belanghebbenden, anders dan bedoeld in de artikelen 7:12 en 7:26 van de Algemene wet bestuursrecht, ontvangen ook zij een afschrift van de beslissing op het bezwaar- of beroepschrift.

Artikel 21a

De commissie ontvangt een afschrift van rechterlijke uitspraken in vervolgpcedures.

De commissie zendt jaarlijks een verslag van haar werkzaamheden aan de gemeenteraad.

1. Deze verordening kan worden aangehaald als: Verordening commissie voor de beroep- en bezwaarschriften.
2. Zij treedt in werking op een door burgemeester en wethouders te bepalen tijdstip.
3. De volgende verordeningen worden ingetrokken:
 - a. verordening op de commissie voor de beroepschriften en de bezwaarschriften;
 - b. de artikelen 15 t/m 27 van de Voorschriften behandeling aanvragen om bijstand en behandeling bezwaarschriften;
 - c. de artikelen 11 t/m 24 van de Verordening op de behandeling van aanvragen en bezwaarschriften ingevolge de I.O.A.W.;
 - d. verordening behandeling beroepschriften ingevolge artikel 6 k van de Wet op de Bejaardenoorden;
 - e. verordening Regeling Geldelijke Steun Volkshuisvesting.
4. Artikel 28 lid 1 van de verordening genoemd in lid 3 sub b wordt gewijzigd aldus dat de titel genoemd in de laatste zinsnede komt te luiden 'Voorschriften behandeling aanvragen om bijstand'.
5. De volgende artikelen worden ingetrokken:
 - a. artikel 6.1 van de Subsidieverordening Stadsvernieuwing;
 - b. artikel 18 van de verordening voor de gemeentelijke wateren van Delft.
6. Op lid 3, 4 en 5 is het bepaalde in lid 2 van overeenkomstige toepassing.
7. Ten aanzien van beroep- of van bezwaarschriften die zijn ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening en ten aanzien waarvan nog geen dan wel geen voldoende behandeling door de betreffende commissie heeft plaatsgevonden is die kamer van de in artikel 2 van deze verordening genoemde commissie bevoegd waar het beroep- of bezwaarschrift zou zijn behandeld na inwerkingtreding van deze verordening. De bepalingen van de betreffende verordening op grond waarvan het beroep- of bezwaarschrift is ingediend, zijn daarbij, voorzover mogelijk, van toepassing.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 29 april 1992.

H.V. van Walsum ,burgemeester.

W.J. van Dam, lo. secretaris.

Gewijzigd bij raadsbesluit van 17 december 1992.

Gewijzigd bij raadsbesluit van 16 december 1993. Bij besluit van burgemeester en wethouders van 1 maart 1994 is de datum van inwerkingtreding van deze gewijzigde verordening bepaald op 15 maart 1994.

Gewijzigd bij raadsbesluit van 20 juli 1995. Bekendgemaakt 27 juli 1995.

Gewijzigd bij raadsbesluit van 25 januari 1996. Bekendgemaakt 17 mei 1996.

Gewijzigd bij raadsbesluit van 23 april 1996. Bekendgemaakt 2 mei 1996.

Gewijzigd bij raadsbesluit van 18 december 1997. Bekendgemaakt 15 januari 1998.

Gewijzigd bij raadsbesluit van 23 december 1999. Bekendgemaakt 6 januari 2000.

Gewijzigd bij raadsbesluit van 27 januari 2000. Bekendgemaakt 3 februari 2000.

Laatstelijk gewijzigd bij raadsbesluit van 28 september 2000. Bekendgemaakt 19 oktober 2000.